

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

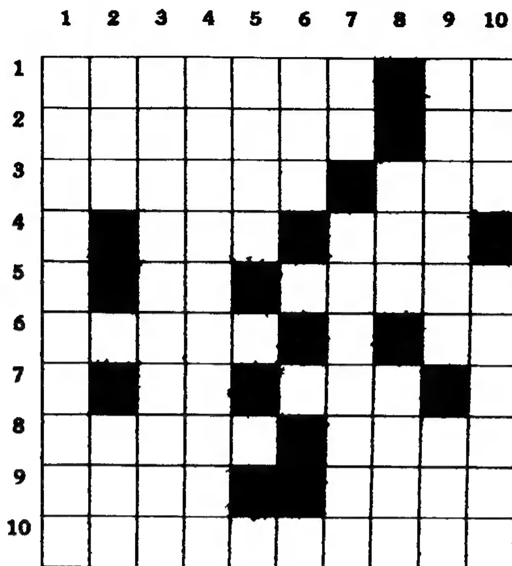
**Με το σημερινό φύλλο,
ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ συμπληρώνει τα
12 χρόνια κυκλοφορίας του.**

ΑΘΗΝΑ, 8 ΙΟΥΝΗ 1998 - τεύχος 153

Ο εκσυγχρονισμός εισβάλλει και μας εξανδραποδίζει!

σταυρόλεξο νο.66

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Χώρα της Αφρικής με πρωτεύουσα τη Λιμπρεβίλ - Θηλυκό άρθρο σε άχρηστη σήμερα πτώση. **2.** Πάντα αποδίδουν οι κοινωνικοί αγώνες - Κάτι περισσότερο απ' το «επιβιώνω». **3.** Η ασφάλεια του προσοβιετικού ρωσσικού καθεστώτος - Κατέχει το ρεκόρ ταχύτητας. **4.** Αρχαία λέξη για την «αττική διάλεκτο» - Αρχικά διεθνούς ένωσης μεταφορών, που αναγράφονται στο πίσω μέρος φορτηγών. **5.** Το 22 με γράμματα και ανάποδα - Οι τσαντισμένοι την βροντάνε. **6.** Αρχαία γενική του πλανήτη μας - Παραμυθένια χώρα, γνωστή απ' το μάγο της (ανάποδα). **7.** Συντομογραφία εκκολαπτόμενου νομοθετήματος - Διπλασιαζόμενο αποτελεί την τιμή πώλησης των ιδιωτικοποιουμένων επιχειρήσεων. **8.** Η γενική του εχθρού των προλεταρίων (ανάποδα) - Αφού εξυπηρέτησαν τις συγκοινωνιακές ανάγκες της Αθήνας, πουλήθηκαν, πριν αρκετές δεκαετίες, στο Μαρόκο. **9.** Χρήσιμο κατά την διάρκεια των «μπλακάουτ» (ανάποδα) - Αρχικά οργανισμού για την αστυνόμευση των ευρωπαϊκών διακρατικών σχέσεων. **10.** Τέτοιες χώρες είναι η Πολυνησία, η Μελανησία, η Ινδονησία, και άλλες.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Αμερικανός Αναρχικός συγγραφέας και εκπαιδευτικός των μέσων του περασμένου αιώνα. **2.** Σιωνιστική οργάνωση, η μια απ' τις μοναδικές δυο που έχουν χαρακτηριστεί από τις ΗΠΑ ως «τρομοκρατικές» - «Πιέτες» της επιφάνειας της Γης. **3.** Αδίστακτοι, τυχοδιώκτες, στον χώρο της πολιτικής. **4.** Βούλγαρος Αναρχικός της εποχής μας, εξόριστος μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο στην Δυτική Ευρώπη, συγγραφέας πολλών βιβλίων στα ισπανικά και στα γαλλικά, στενός φίλος του αείμνηστου Γιάννη Γαλανόπουλου - Καπετάν Ανέστη. **5.** Η γέφυρα στα λατινικά. **6.** Επιφώνημα Ινδιάνων, κατά τον... Λούκυ Λουκ. **7.** Σύμφωνα με τα οποία αφηγούμαστε κάτι λεπτομερώς - Λεβ Νικολάγεβιτς..., πασίγνωστος Ρώσσος Αναρχικός συγγραφέας που γεννήθηκε πριν 170 χρόνια. **8.** Οι Τούρκοι παραβιάζουν το δικό μας κι εμείς το δικό τους, σχεδόν καθημερινά (αρχικά) - Σπάνια τα βλέπουμε πια στους κεντρικούς δρόμους των πόλεων (ανάποδα). **9.** Χένρυ... , Αμερικανός Αναρχικός θεωρητικός που διακήρυξε πως η γη δεν μπορεί να είναι αντικείμενο αγοραπωλησιών, στο βιβλίο του «Πρόοδος και Φτώχεια» («Progress and Poverty») - Σήμερα λέγεται «Στρατονομία» (αρχικά, ανάποδα). **10.** Στην αρχαία ποίηση παρουσιαζόταν ως «ροδοδάκτυλη» - Ουσίες που δεν εντοπίζονται από μια αίσθησή μας.

...έτσι απλά...

Ανατριχιαστική, κυριολεκτικά, είναι η ελαφρότητα με την οποία αντιμετώπισε και η ευκολία με την οποία αποδέχθηκε η κοινωνία μας το νέο «κατόρθωμα» της «ελληνικής δικαιοσύνης»...

Κάποιος δικαστάκος κατόρθωσε να κάνει κάτι, που, αν το είχε κάνει πριν 31 χρόνια, θα είχε πάρει πόδι απ' το «λεπούργημα» εδώ και 24 χρόνια...

Τι κατόρθωσε ο Ασπασίδης ; **ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙ ΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΙΔΡΩΣΕΙ ΚΑΝΕΝΟΣ ΤΟ ΑΥΤΙ !**

Δείγματα εκσυγχρονισμού...

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ
(νο.65 - τεύχος 152)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Π	Λ	Ε	Μ	Π	Α	■	Π	Υ	Ρ
2	Ρ	Ο	Μ	Π	Α	■	Δ	Α	■	Ε
3	Ω	■	Μ	Α	Σ	Ο	Υ	Ρ	Ι	Α
4	Τ	Ρ	Α	Σ	Τ	■	Ν	Α	Κ	■
5	Ο	Ι	■	Τ	Α	Π	Α	■	Ε	Γ
6	Μ	Ε	Ρ	Ο	Κ	Α	Μ	Α	Τ	Α
7	Α	Μ	■	Υ	Ι	■	Ι	■	Σ	Τ
8	Γ	■	Ε	Ν	Α	Ν	Τ	Ι	■	Α
9	Ι	Σ	Ο	Ι	■	Σ	Η	Α	Μ	■
10	Α	Τ	Ν	■	Α	Κ	Σ	Υ	Ο	Φ

WASHINGTON, 3 Ιούνη, 1998. (Associated Press) - Οι Ηνωμένες Πολιτείες κρατούν έναν τέως αξιωματικό της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, ο οποίος έχει καταδικαστεί για την τοποθέτηση βόμβας σε αεροσκάφος των ΗΠΑ κατευθυνόμενο στην Χαβάη το 1982, ανακοίνωσαν αξιωματούχοι του υπουργείου δικαιοσύνης την Τετάρτη.
Είπαν ότι ο Μωχάμμαντ Ρασίντ θα προσαχθεί σήμερα το απόγευμα στο περιφερειακό δικαστήριο των ΗΠΑ, στην Washington, που συνεδριάζει υπό την προεδρία του δικαστή Aubrey Robinson, για την προκαταρκτική διαδικασία.
Οι αξιωματούχοι απέφυγαν να δώσουν λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο σύλληψης του Ρασίντ.
Το 1992 ο Ρασίντ κηρύχθηκε από ελληνικό δικαστήριο ένοχος ανθρωποκτονίας εκ προμελέτης, που τελέσθηκε κατά την βομβιστική επίθεση σε αμερικανικό επιβατηγό αεροπλάνο. Η βόμβα εξερράγη καθώς το αεροπλάνο πετούσε πάνω απ' την Χαβάη, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας νεαρός Γιαπωνέζος και να τραυματιστούν 15 άλλοι επιβάτες. Το αεροπλάνο μπόρεσε τελικά να προσγειωθεί.
Καταζητούμενος από τις ΗΠΑ σε όλο τον κόσμο, συνελήφθη το 1988 στο διεθνές αεροδρόμιο της Αθήνας στην Ελλάδα. Η Ελλάδα αρνήθηκε να τον εκδώσει στις ΗΠΑ και τον παρέπεμψε στην ελληνική δικαιοσύνη.
Αν και ο Ρασίντ καταδικάστηκε σε 18ετή κάθειρξη, στα τέλη του 1996 η Ελλάδα τον αποφυλάκισε, λόγω «καλής διαγωγής». Η κίνηση αυτή εξόργισε τις ΗΠΑ.
Ο Ρασίντ αρνείται επίμονα οποιαδήποτε ανάμειξή του στην βομβιστική ενέργεια και υποστηρίζει πως είναι θύμα πλάνης σχετικά με τα στοιχεία της ταυτότητάς του.
Οι Ηνωμένες Πολιτείες κατηγορούν ακόμη τον Ρασίντ για την τοποθέτηση βόμβας - η οποία δεν εξερράγη - σε αεροπλάνο της Pan American στη Βραζιλία το 1986, καθώς και για την έκρηξη που σημειώθηκε εν πτήσει σε αεροπλάνο της TWA, που κατευθυνόταν για να προσγειωθεί στην Αθήνα το 1986, από την οποία σκοτώθηκαν 4 πολίτες των ΗΠΑ.
Αξιωματούχος του υπουργείου δικαιοσύνης χαρακτήρισε τον Ρασίντ «φυγόδικο τρομοκράτη».

ΘΥΜΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΠΩΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΤΗ ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΤΟΛΜΟΥΝ Ν' ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΩΧΑΜΜΕΝΤ ΧΑΜΝΤΑΝ * ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΑΜΕΣΟ ΚΙΝΔΥΝΟ.

ΑΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΟΥΜΕ ΠΡΙΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ...

* Όπως είναι το πραγματικό του όνομα

Το Παγκόσμιο Επαναστατικό Κίνημα ενάντια στη νέα τάξη πραγμάτων, το 1997

Το Παγκόσμιο Επαναστατικό Κίνημα ενάντια στην αποικιοκρατία, στην οικονομική υποδούλωση, στον ιμπεριαλισμό, στην εξαθλίωση, το Παγκόσμιο Κίνημα ενάντια στη «νέα τάξη πραγμάτων», παρουσιάζει μια σημαντική αδυναμία:
Ο απόλυτος έλεγχος των αφεντικών της «νέας τάξης» στον τύπο, στα ΜΜΕ, σ' όλα τα μέσα διακίνησης και διάδοσης ιδεών, γνώσεων, πληροφοριών, καθιστούν το Παγκόσμιο Επαναστατικό Κίνημα ανίκανο να διακινήσει και να διαδώσει τις ιδέες, τις γνώσεις, τις πληροφορίες του στο ευρύτερο κοινό. Ακόμη και τα ίδια τα τμήματα αυτού του Κινήματος δεν έχουν τη δυνατότητα να πληροφορούνται το ένα τις ενέργειες του άλλου, να ανταλλάσσουν εμπειρίες, απόψεις, προτάσεις.
Αποτέλεσμα αυτής της αδυναμίας είναι η δυσκολία να αναπτύξουν τα άτομα κι οι ομάδες, που συμμετέχουν στο Κίνημα αυτό, τη συνείδηση της ύπαρξης και της παγκοσμιότητάς του.
Η δημοσίευση λοιπόν - τα τελευταία χρόνια (κάθε χρόνο, στις 30 Απρίλη) - ενός απολογισμού των δραστηριοτήτων του Παγκοσμίου Επαναστατικού Κινήματος, ακόμη κι αν προέρχεται απ' τον εχθρό, πιστεύουμε πως είναι χρήσιμη και ωφέλιμη.
Ίσως το ίδιο πιστεύει κι ο εχθρός, αφού - όπως βλέπουμε - οι εφημερίδες και τα ΜΜΕ αποφεύγουν ν' ασχοληθούν με αυτόν τον απολογισμό.
Συντάκτης του ετήσιου αυτού απολογισμού είναι το διαβόητο State Department (υπουργείο εξωτερικών) των ΗΠΑ.
Η γλώσσα και το λεξιλόγιο, λοιπόν, είναι η γλώσσα και το λεξιλόγιο της εξουσίας. Η πράξη, ωστόσο, και η ουσία είναι η πράξη και η ουσία του Παγκοσμίου Επαναστατικού Κινήματος.
Έχοντας, λοιπόν, κανείς υπ' όψη του τα παραπάνω, μην ξεχνώντας πως ο εχθρός χτυπάει πιο λυσσασμένα τους πιο επικίνδυνους εχθρούς του και πως συνήθως προσπαθεί να παραπλανήσει τους τρίτους για να προωθήσει καλύτερα τα συμφέροντά του, μπορεί να διαβάσει «πίσω απ' τις γραμμές» και αφού «κοσκινίσει» τις πληροφορίες που θα αντλήσει και τις συνδυάσει με λίγη ευφυΐα και γνώση της πραγματικότητας, να καταλήξει σε κάποια εποικοδομητικά συμπεράσματα...
Παρουσιάζουμε, λοιπόν, την πλήρη έκθεση που συνέταξε το υπουργείο εξωτερικών των ΗΠΑ για τη δραστηριότητα του Παγκόσμιου Επαναστατικού Κινήματος κατά το 1997, με τίτλο «Στοιχεία Παγκόσμιας Τρομοκρατίας».
Στο σημερινό τεύχος αρχίζουμε με την Ασία (Ανατολική) και την Αφρική. Θα αποφύγουμε - κατά το δυνατόν - τα σχόλια, επιφυλασσόμενοι για μια πληρέστερη ανάλυση όταν θα έχουμε ολοκληρώσει τη δημοσίευση της έκθεσης.

«Στοιχεία Παγκόσμιας Τρομοκρατίας : 1997 - Patterns of Global Terrorism :1997»

ΑΣΙΑ : ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Τα περιστατικά τρομοκρατίας στην Ανατολική Ασία αυξήθηκαν το 1997. Οι συνεχείς λιποταξίες από τους Κόκκινους Χμερ προς τις ένοπλες δυνάμεις της Καμπότζης μείωσαν την απειλή που αντιπροσώπευε αυτή η ομάδα, αλλά οι αντάρτες στις επαρχίες της Καμπότζης, ήσαν υπεύθυνοι για επιθέσεις που κόστισαν τη ζωή σε ξένους. Η ασταθής πολιτική κατάσταση στη Καμπότζη έχει οδηγήσει σε σημαντικές πράξεις πολιτικής βίας και η πιο σημαντική τρομοκρατική ενέργεια ήταν μια επίθεση με χειροβομβίδες εναντίον μιας συγκέντρωσης της αντιπολίτευσης το Μάρτη, που κατέληξε στο θάνατο 19 ατόμων και το τραυματισμό περισσοτέρων από 100, συμπεριλαμβανομένου και ενός Αμερικάνου πολίτη. Τον Οκτώβριο η υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ χαρακτήρισε τους Κόκκινους Χμερ ως ξένη τρομοκρατική οργάνωση, υποκείμενη στο νόμο του 1996 για την τρομοκρατία και την επιβολή της ποινής θανάτου.
Στις Φιλιππίνες η εφαρμογή ειρηνευτικής συμφωνίας με τις αντάρτικες ομάδες, μείωσε τον αριθμό των μαχών με τις κυβερνητικές δυνάμεις, αλλά πρώην μέλη αυτών των ανεξάρτητων ομάδων και μέλη Φιλιππινέζικων τρομοκρατικών οργανώσεων συνέχισαν τις επιθέσεις. Ανάμεσα στα θύματα ήσαν και πολλοί ξένοι. Τον Οκτώβριο, η υπουργός εξωτερικών χαρακτήρισε μία από αυτές τις τρομοκρατικές οργανώσεις, την ομάδα ABU SAYYAF, ως ξένη τρομοκρατική οργάνωση υποκείμενη στο νόμο του 1996 για την αντιτρομοκρατία και την επιβολή της θανατικής ποινής.
Στη Κίνα και την Ινδονησία η βία των αυτονομιστών, μη στρεφόμενη εναντίον ξένων αλλά αποδεχόμενη τον ενδεχόμενο θάνατο τους κατά τη διάρκεια των επιθέσεων, συνεχίστηκε.
Στην Ιαπωνία συνεχίστηκε η δίκη της Αούμ Σινρίκυο (Υπέρτατη Αλήθεια), της ομάδας που ευθύνεται για την επίθεση, με αέριο Sarin στο σύστημα εξαερισμού του Τόκυο, το 1995. Κυβερνητική επιτροπή αποφάσισε να μην εφαρμόσει το νόμο για την καταστολή ανατρεπτικών οργανώσεων στη περίπτωση της Αούμ Σινρίκυο, ισχυριζόμενοι ότι η ομάδα δεν αποτελεί πια απειλή, μολονότι η ομάδα συνέχισε να δρα και να στρατολογεί νέα μέλη. Τον Οκτώβρη, η υπουργος εξωτερικών των ΗΠΑ χαρακτήρισε την Αούμ Σινρίκυο, υποκείμενη στις διατάξεις του νόμου του 1996, για την τρομοκρατία και την επιβολή της ποινής του θανάτου.
Στη νότια Ασία πολλές από τις φράξιες που συμπλέκονται στον εμφύλιο πόλεμο του Αφγανιστάν - περιλαμβανομένων πολυάριθμων Αιγυπτίων, Αλγερινών, Παλαιστινίων και Σαουδαράβων συνέχισαν να παρέχουν καταφύγιο σε τρομοκράτες, διευκολύνοντας τη λειτουργία στρατοπέδων εκπαίδευσης στις περιοχές που βρίσκονται υπό τον έλεγχό τους. Οι φράξιες εξακολουθούν να αναμιγνύονται στον αγώνα για πολιτική και στρατιωτική επικράτηση στη χώρα. Οι προσπάθειες για την διασφάλιση της τύχης των τεσσάρων δυτικών ομήρων, που απήχθησαν τον Ιούλιο του 1995 στο Κασμίρ από ομάδες προσκείμενες στους Χαρακάτ ουλ - ανσάρ (HUA), συνεχίστηκαν κατά τη διάρκεια του 1997. Δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για κάποιους ισχυρισμούς πολλών μαχητών του Κασμίρ, ότι οι όμηροι εκτελέστηκαν το Δεκέμβρη του 1995. Οι HUA χαρακτηρίστηκαν ως ξένη τρομοκρατική οργάνωση, υποκείμενη στο νόμο του 1996 για την τρομοκρατία και την επιβολή της ποινής του θανάτου.
Στο Πακιστάν τα επεισόδια βίας μεταξύ των χριστιανικών ομάδων, ιδιαίτερα στις επαρχίες του Σιντ και του Παντζάμπ, συνεχίστηκαν και στη διάρκεια του 1997. Το Νοέμβρη τέσσερεις υπάλληλοι της εταιρίας πετρελαιοειδών UNION TEXAS PETROLEUM και ο πακιστανός σωφέρ τους, έγιναν στόχος επίθεσης σε απόσταση ενάμισι χιλιομέτρου από το Αμερικάνικο

προξενείο στο Καράτσι. Ακόμη πέντε τεχνικοί της πολεμικής Αεροπορίας του Ιράν, σκοτώθηκαν το Σεπτέμβρη στη Ραβαλπίντι. Εξακολουθούν να υπάρχουν αναξιόπιστες αναφορές για την υποστήριξη των μαχητικών ομάδων του Κασμίρ, που εμπλέκονται σε τρομοκρατικές ενέργειες, όπως οι HUA, εκ μέρους του επίσημου Πακιστανικού κράτους.
Στη Σρι Λάνκα οι Ταμίλ - Τίγρεις για την Απελευθέρωση του Εελάμ (LTTE) δεν έδειξαν σημεία ότι εγκαταλείπουν τον αγώνα τους για να καταφέρουν ισχυρά πλήγματα στην οικονομία της Σρι Λάνκα, με την εκτέλεση κυβερνητικών αξιωματούχων. Η ομάδα εξακολουθεί να έχει τη δυνατότητα να χτυπάει στη καρδιά του Κολόμπο, όπως απέδειξε τον Οκτώβρη βομβιστική ενέργεια κατά του «Κέντρου Παγκοσμίου Εμπορίου», στη περιοχή που βρίσκονται οι οικονομικές υπηρεσίες της πόλης, γεγονός που έφερε στη μνήμη την επίθεση με παγιδευμένο φορτηγό που κατάστρεψε την Κεντρική Τράπεζα το Γενάρη του 1996. Οι LTTE χαρακτηρίστηκαν ως ξένη τρομοκρατική οργάνωση, υποκείμενη στο νόμο του 1996, για τη τρομοκρατία και την επιβολή της ποινής του θανάτου.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ - Ισλαμιστές εξτρεμιστές απ' όλο το κόσμο - συμπεριλαμβανομένου μεγάλου αριθμού Αιγυπτίων, Αλγερινών, Παλαιστινίων και Σαουδαράβων - συνέχισαν να χρησιμοποιούν το Αφγανιστάν ως χώρο εκπαίδευσης και βάση από την οποία δρουν στη διάρκεια του 1997. Οι Ταλιμπάν (Taliban), καθώς επίσης πολλοί άλλοι μαχητές του αφγανικού εμφυλίου πολέμου, διευκόλυναν τη λειτουργία εκπαιδευτικών και διδακτικών εγκαταστάσεων για μη Αφγανούς στις περιοχές που ελέγχουν. Αρκετές Αφγανικές φατρίες παρείχαν επίσης διοικητική υποστήριξη, ελεύθερη δίοδο και μερικές φορές διαβατήρια σε μέλη ποικίλλων τρομοκρατικών οργανώσεων. Αυτά τα άτομα με τη σειρά τους αναμίχθηκαν στις μάχες στη Βοσνία, και Ερζεγοβίνη, στη Τσετσενία, στο Τατζικιστάν, στο Κασμίρ, στις Φιλιππίνες και σε πολλά σημεία της Μέσης Ανατολής. Ο Σαουδαραβικής καταγωγής της τρομοκρατικής Ουσάμα Μπεν Λαντίν (Usama Bin Ladin) μετακόμισε από το Τζαλαλά Μπαντ στη Κερίντα Χαρ, πρωτεύουσα των Ταλιμπάν, στις αρχές του 1997 και δημιούργησε εκεί μια νέα βάση των επιχειρήσεων του. Εξακολούθησε να υποκινεί τη βία κατά των ΗΠΑ, ιδιαίτερα κατά των Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων στη Σαουδική Αραβία. Ο Μπεν Λαντίν κάλεσε τους Μουσουλμάνους να προβούν σε αντίποινα κατά του εισαγγελέα των ΗΠΑ που παρίστατο στη δίκη κατά του Μιρ Αιμάλ Κάνσι, λόγω των περιφρονητικών σχολίων του για τους Πακιστανούς και για το ρόλο του στο χαρακτηρισμό των Χούα (HUA) του Κασμίρ που εδρεύουν στο Πακιστάν, ως ξένης τρομοκρατικής οργάνωσης από τις ΗΠΑ. συμφώνα με το πακιστανικό τύπο μετά τη παράδοση του Κάνσι στις ΗΠΑ, ο Μπεν Λαντίν προειδοποίησε τις ΗΠΑ όταν επιχειρήσουν να τον συλλάβουν θα «τους διδάξει ένα μάθημα όμοιο με εκείνο που τους δίδαξαν στη Σομαλία».

ΒΙΕΤΝΑΜ - Δικαστήριο του Βιετνάμ καταδίκασε δύο άτομα σε θάνατο και τρία άλλα σε ισόβια φυλάκιση επειδή επιτέθηκαν με χειροβομβίδα στη παραλία της πόλης Χο-Τσι-Μινχ το 1994 κατά την οποία 20 άτομα μεταξύ των οποίων 10 ξένοι, τραυματίστηκαν. Οι πέντε ήταν μέλη του "Βιετναμέζικου Μετώπου για την Αποκατάσταση του Καθεστώτος" μια αντικυβερνητική ομάδα εξόριστων με έδρα της Ηνωμένες Πολιτείες.

ΒΙΡΜΑΝΙΑ - Η έκρηξη τον Απρίλιο ενός παγιδευμένου δέματος στο σπίτι ενός ανώτερου αξιωματούχου της στρατιωτικής κυβέρνησης στη Βιρμανία το 1997. Η έκρηξη σκότωσε την ενήλικη κόρη του αντιστρατήγου Τιν Οο δεύτερου γραμματέα του κυβερνώντος «Συμβουλίου για την αποκατάσταση του νόμου και της τάξης στο κράτος». Καμμία οργάνωση ή άτομο δεν ανέλαβε την ευθύνη για την επίθεση αλλά η κυβέρνηση της Βιρμανίας αποδίδει την ενέργεια σε αντικυβερνητικούς Βιρμανούς ακτιβιστές που εδρεύουν στην Ιαπωνία. Το πακέτο είχε Ιαπωνέζικα γραμματόσημα και σφραγίδες. Οι Βιρμανοί εξόριστοι και η Βιρμανική φοιτητική κοινότητα της Ιαπωνίας αρνούνται οποιαδήποτε ανάμιξη στο γεγονός.

ΙΑΠΩΝΙΑ - Η δίκη του ηγέτη της Αούμ Σινρίκυο (Υπέρτατη αλήθεια) Σόκο Ασαχάρα και άλλων μελών της αίρεσης, συνεχίστηκε το 1997. Η εισαγγελία μείωσε τελικά τον αριθμό των θυμάτων που περιλαμβανόταν στο κατηγορητήριο σε βάρος του Ασαχάρα, για να μπορέσει να επισπεύσει την διαδικασία, που ήδη μπήκε στο δεύτερο χρόνο. Εκτός από τις κατηγορίες για ανθρωποκτονία τον Μάρτη του 1995, κατά την επίθεση με νευραέριο Sarin στο σύστημα εξαερισμού του Τόκυο, ο Ασαχάρα αντιμετωπίζει 16 ακόμα κατηγορίες από απαγωγή και φόνο έως παράνομη κατασκευή ναρκωτικών και όπλων. Εννέα πρώην μέλη της Αούμ παραδέχθηκαν την ενοχή τους και καταδικάστηκαν σε ποινές από 22 μήνες έως 17 χρόνια, για εγκλήματα που διέπραξαν για λογαριασμό του Ασαχάρα. Ένα μέλος απαλλάχθηκε από την κατηγορία της παράνομης κατακράτησης άλλων μελών της αίρεσης. Παρά τις νόμιμες διαδικασίες, κατά του Ασαχάρα και των άλλων μελών, ότι απέμεινε από την Αούμ, μετά τις συλλήψεις του 1996, εξακολουθούσε να υπάρχει, να δρα και ακόμα να στρατολογεί νέα μέλη στην Ιαπωνία το 1997. Τον Γενάρη μια κυβερνητική επιτροπή αποφάσισε να μην εφαρμόσει τον νόμο ενάντια στην Αούμ Σινρίκυο ο οποίος θα έθετε εκτός νόμου την αίρεση. Η επιτροπή αποφάνθηκε ότι η Αούμ δε θα αποτελούσε στο μέλλον απειλή για την γιαπωνέζικη κοινωνία, γιατί ήταν οικονομικά κατεστραμμένη και οι περισσότεροι οπαδοί της που καταζητούνταν από την αστυνομία είχαν συλληφθεί. Αρκετά μέλη το Γιαπωνέζικου κόκκινου στρατού (JRA) συνελλήφθησαν το 1997. Πέντε μέλη καταδικάστηκαν στο Λίβανο για διάφορες κατηγορίες σχετικές με την παραχάραξη νομίσματος και την παράνομη διαμονή τους στη χώρα και καταδικάστηκαν σε τρία χρόνια φυλάκιση. Ένα άλλο μέλος, ο Τζουν Νισικάβα συνελήφθη στη Βολιβία και απελάθηκε στην Ιαπωνία, όπου και παραπέμφθηκε για το ρόλο του στην αεροπειρατεία σε αεροπλάνο τον Ιαπωνικών αερογραμμών. Ο Τσιτόμου Κιροσάκι συνελήφθη το 1996 και μεταφέρθηκε στις ΗΠΑ για να παραστεί στη δίκη για να δικαστεί για τα αδικήματα που διεπράχθησαν κατά την επίθεση με ρουκέτα εναντίον της Αμερικάνικης πρεσβείας στη Τζακάρτα της Ινδονησίας, το 1996 Καταδικάστηκε στην Ουάσιγκτον DC, για επίθεση με πρόθεση να σκοτώσει, για απόπειρα φόνου πρώτου βαθμού διεθνών προστατευομένων προσώπων, για απόπειρα καταστροφής κτιρίων και άλλων περιουσιακών στοιχείων που ανήκαν στην ειδική θαλάσσια και εδαφική δικαιοδοσία των ΗΠΑ και για την απρόκλητη επίθεση στην επίσημη διαμονή διεθνώς προστατευομένων προσώπων. (Το Φεβρουάριο του 1996, καταδικάστηκε σε 30 χρόνια κάθειρξη). Εφτά μέλη του σκληρού πυρήνα JRA παραμένουν ασύλληπτα.

ΙΝΔΙΑ - Τα προβλήματα ασφαλείας συνεχίζονται στην Ινδία ως αποτέλεσμα των εξεγέρσεων στο Κασμίρ και στα βορειοανα-

τολικά. Η βία έχει επίσης εξαπλωθεί και στο Νέο Δελχί. Έγιναν περισσότερες από 25 βομβιστικές επιθέσεις στη πόλη το 1997 -κυρίως στις αγορές και στα λεωφορεία του παλαιού Δελχί -. Αποτέλεσμα των επιθέσεων αυτών ήταν δέκα νεκροί και περισσότεροι από 200 τραυματίες. Αυτές οι επιθέσεις φαίνεται να στοχεύουν στο να ενσπείρουν τρόμο στο κοινό, παρά να προκαλούν θύματα. Περίπου 100 βομβιστικές επιθέσεις με παρόμοια χαρακτηριστικά, έλαβαν χώρα σε άλλα σημεία της χώρας το 1997, οι περισσότερες χωρίς κάποια ομάδα να αναλάβει την ευθύνη. Αν και οι ξένοι δεν αποτελούσαν τον επιδιωκόμενο στόχο αυτών των επιθέσεων, ξένοι τουρίστες τραυματίστηκαν κατά την βομβιστική επίθεση σε τραίνο έξω από το Δελχί τον Οκτώβριο. Η Ινδική και Πακιστανική κυβέρνηση κατηγορούν η μια την άλλη ότι οι Μυστικές Υπηρεσίες της ενισχύουν τη τρομοκρατία στο έδαφός της. Η κυβέρνηση του Πακιστάν αναγνωρίζει ότι συνεχίζει να παρέχει ηθική, πολιτική και διπλωματική υποστήριξη στους αγωνιστές του Κασμίρ, αρνείται όμως τους ισχυρισμούς για άλλου είδους βοήθεια. Παρ' όλα αυτά το 1997 εξακολούθησαν οι αναφορές για επίσημη πακιστανική υποστήριξη προς τους αγωνιστές που πολεμούν στο Κασμίρ.

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ - Αυτονομιστικές οργανώσεις, προφανώς του Ανατολικού Τιμόρ, συνέχισαν να έχουν ως στόχους αμάχους και ενεπλάκησαν σε αρκετές βομβιστικές ενέργειες το 1997. Στην Ιριάν Τζαγιά, επίθεση που αποδίδεται στην αυτονομιστική οργάνωση «Ελεύθεροι Πάπούα», εναντίων συνεργείου επισκευής μιας εθνικής οδού, κατέληξε στο θάνατο δύο αμάχων τον Απρίλη.

ΚΑΜΠΟΤΖΗ - Οι συνεχόμενες λιποταξίες από τους κόκκινους Χμερ προς τη κυβέρνηση και η διάσπαση της ομάδας σε φατρίες υπέρ και κατά του Πολ Ποτ έχουν μειώσει κατά πολύ την απειλή που παρουσία-ζουν. Μολοντούτο που εδρεύουν στο οχυρό των κόκκινων Χμερ στην Ανλόνγκ Βενγκ συνέχισαν τις τακτικές αντάρτικες επιθέσεις τους κατά των κυβερνητικών στρατευμάτων μετά των Ιούλιο. Οι αντάρτες θεωρούνται επίσης ύποπτοι σαν δράστες δύο αιματηρών επιθέσεων εναντίον βιετναμέζικης καταγωγής αμάχων στη Καμπότζη, αλλά αρνούνται ότι έπαιξαν ρόλο στην εξαφάνιση δύο Φιλιππινέζων και δύο Μαλαισιανών υπαλλήλων μιας υλοτομικής εταιρίας το Δεκέμβριο του 1997. Το πιο σημαντικό τρομοκρατικό περιστατικό στη Καμπότζη το 1997 ήταν μια επίθεση με χειροβομβίδα σε συγκέντρωση της αντιπολίτευσης στις 30 Μαρτίου. Δεκαεννέα άτομα σκοτώθηκαν στην επίθεση και περισσότεροι από 100 τραυματίστηκαν, συμπεριλαμβανομένου και ενός Αμερικανού. Οι δράστες της επίθεσης δεν έχουν ακόμα συλληφθεί. Αντιδρώντας στη πολιτική βία κατά τον Ιούλιο ο αναπληρωτής πρωθυπουργός Χαν Σεν ανήγγειλε τον Αύγουστο ένα πρόγραμμα οχτώ-σημείων, προορισμένο για την βελτίωση της κατάστασης ασφαλείας στη Καμπότζη. Τα νέα μέτρα περιλαμβάνουν την άμεση παρέμβαση των κυβερνητικών στις παράνομες καταλήψεις δρόμου, στη παράνομη κατοχή όπλων, καθώς και χρησιμοποίησης αδιαφανών τζαμιών στα παράθυρα των κτιρίων, με σκοπό την αποθάρρυνση των απαγωγέων και των εμπόρων όπλων. Η τύχη του Βρεττανού ειδικού στην εξουδετέρωση ναρκοπεδίων, Κρίστοφερ Χόους, που φέρεται απαχθείς από τους κόκκινους Χμερ το Μάρτιο του 1996 παρέμεινε αβέβαιη το 1997. Ανεξακρίβωτες πληροφορίες υποστηρίζουν ότι ο Χόους βρισκόταν στα χέρια δυνάμεων πιστών στο Πολ Ποτ και μερικοί Καμποτζιανοί αξιωματούχοι εξέφρασαν δημόσια φόβους ότι έχει σκοτωθεί. Το Μάιο ο αρχηγός των κόκκινων Χμερ Κιου Σάμφαν αρνήθηκε ότι γνωρίζει που βρίσκεται ο Χόους.

ΚΙΝΑ - Δεν υπήρξαν περιστατικά διεθνούς τρομοκρατίας στη Κίνα το 1997 αλλά Ουϊγούροι αυτονομιστές συνέχισαν τις βίαιες επιθέσεις. Οι Ουϊγούροι είναι μια κινέζικη μουσουλμανική εθνική μειονότητα συγκεντρωμένοι στην αυτόνομη περιοχή Χσινγκιάνγκ στη Δυτική Κίνα. Το Φεβρουάριο Ουϊγούροι αυτονομιστές προχώρησαν σε μια σειρά βομβιστικών επιθέσεων σε λεωφορεία στο Ουρούμκι με αποτέλεσμα το θάνατο εννέα ατόμων και τον τραυματισμό 74. Οι διαδηλώσεις των Ουϊγούρων στις αρχές του μήνα στη πόλη Γίνιγκ, είχαν σαν αποτέλεσμα περισσότερους 200 νεκρούς. Οι Ουϊγούροι εξόριστοι στη Τουρκία ανέλαβαν την ευθύνη για μια μικρή βόμβα που εξερράγη σ' ένα λεωφορείο στο Πεκίνο το Μάρτιο και η οποία σκότωσε πέντε άτομα και τραυμάτισε οχτώ. Τον Αύγουστο οι Ουϊγούροι αυτονομιστές κατηγορήθηκαν για το φόνο ατόμων, συμπεριλαμβανομένων και δύο αστυνομικών. Η κινέζικη κυβέρνηση εκτέλεσε αρκετά άτομα που συμμετείχαν τόσο στις διαδηλώσεις όσο και στις βομβιστικές επιθέσεις. Το Πεκίνο ισχυρίζεται ότι η υποστήριξη προς τους Ουϊγούρους έρχεται από γειτονικές χώρες, κατηγορίες τις οποίες αυτές οι χώρες αρνούνται.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ - Το Νοέμβριο τέσσερεις Αμερικανοί υπάλληλοι της Union Texas Petroleum και ο Πακιστανός οδηγός τους δολοφονήθηκαν στο Καράτσι, όταν το όχημα στο οποίο είχαν επιβιβαστεί, δέχθηκε επίθεση σε απόσταση ενός μιλίου από το Αμερικάνικο Προξενείο του Καράτσι. Λίγο μετά το περιστατικό δύο ξεχωριστές οργανώσεις ανέλαβαν την ευθύνη για τις δολοφονίες. Η Επιτροπή δράσης Αϊμάλ Χούφια - μια μέχρι πρόσφατα άγνωστη οργάνωση - και η Ισλαμί Ιγκιλάμπι Μαχάζ μια ομάδα Αφγανών βετεράνων με έδρα τη Λαχώρη. Και οι δύο οργανώσεις ανέφεραν ως αφορμή της επιθέσεως τους, την καταδίκη του Μιρ Αϊμάλ Κανσί, ενός Πακιστανού ο οποίος δικάστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες το Νοέμβριο για τον φόνο δύο υπαλλήλων της CIA και για το τραυματισμό τριών άλλων έξω από το αρχηγείο της CIA το 1993. Ο Κανσί βρέθηκε ένοχος και καταδικάστηκε σε θάνατο. Περιστατικά θρησκευτικής βίας, που κατέληξαν στο θάνατο διαφόρων ατόμων σημειώθηκαν το 1997 ιδιαίτερα στην επαρχία Παντζάμπ. Σύμφωνα με αναφορές στο τύπο, 200 άνθρωποι πέθαναν κατά τη διάρκεια χρόνου. Επιπλέον, πέντε τεχνικοί της πολεμικής αεροπορίας του Ιράν σκοτώθηκαν το Σεπτέμβριο στο Ραβαλπίντι. Ο Λασκάρ ι - Τζανγκβί μια βίαιη φράξια της αντισιιτικής σουνίτικης ομάδας Σιπάχ ι Σαχάμπα Πακιστάν ανέλαβε την ευθύνη. Ο ελεγχόμενος από την Ιρανική κυβέρνηση τύπος θεώρησε το Πακιστάν υπεύθυνο για την αποτυχία του να εμποδίσει την επίθεση και κατηγόρησε τις ΗΠΑ για ανάμειξη στη δολοφονία. Οι Ηνωμένες Πολιτείες χαρακτήρισαν τον Οκτώβρη την HUA ως ξένη τρομοκρατική οργάνωση. Η ομάδα αυτή είναι υπεύθυνη για την ανεξιχνίαστη ακόμα απαγωγή έξι δυτικών στο Κασμίρ τον Ιούλιο του 1995. Ο ένας από τους έξι, ένας Αμερικάνος, κατάφερε να δραπετεύσει, αλλά ένας Νορβηγός όμηρος σκοτώθηκε τον Αύγουστο του 1995. Ο Ραμσί Αχμέτ Γιουσέφ, ο οποίος εκδόθηκε από το Πακιστάν στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1995, καταδικάστηκε στη Νέα Υόρκη το Νοέμβριο για το ρόλο του στη βομβιστική επίθεση στο παγκόσμιο εμπορικό κέντρο της Νέας Υόρκης, το 1993.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ - Οι Ταμίλ - Τίγρεις για την Απελευθέρωση του Εελάμ (LTTE) συνέχισαν τις τρομοκρατικές δραστηριότητες τους

το 1997, επιτιθέμενοι σε κυβερνητικά στρατεύματα, σε στόχους της οικονομικής υποδομής και δολοφονώντας πολιτικούς αντιπάλους. Η πιο εντυπωσιακή τρομοκρατική επίθεση των LTTE το 1997 ήταν ένα φορτηγό γεμάτο βόμβες που το οδήγησαν στο νεοσύστατο Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο του Κολόμπο στις 15 του Οκτώβρη. Η έκρηξη τραυμάτισε περισσότερα από 100 άτομα, συμπεριλαμβανομένου πολλών ξένων και προκάλεσε ζημιές στα γειτονικά κτίρια. Δεκαοκτώ άτομα, συμπεριλαμβανομένων μελών της ομάδας αυτοκτονίας των LTTE, μελών της ασφάλειας του ξενοδοχείου και των Δυνάμεων Ασφαλείας της Σρι Λάνκα -σκοτώθηκαν επί τόπου ή πέθαναν αργότερα βαριά τραυματισμένοι από την έκρηξη. Δυο από τους τρομοκράτες σκοτώθηκαν από τις αρχές της Σρι Λάνκα καθώς προσπαθούσαν να δραπετεύσουν και άλλοι τρεις αυτοκτόνησαν για να αποφύγουν τη σύλληψη. Ένας από τους βομβιστές έρριξε μια χειροβομβίδα στην αυλή ενός μοναστηριού και σκότωσε ένα μοναχό καθώς έφευγε από το τόπο της έκρηξης. Σε δύο ξεχωριστά περιστατικά τον Ιούνιο στη περιοχή Τρικομαλέ οι LTTE δολοφόνησαν δύο μέλη της νομοθετικής συνέλευσης και εννέα άλλους πολίτες. Επίσης κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών, ναυτικές δυνάμεις των LTTE πραγματοποίησαν αρκετές επιθέσεις σε εμπορικά πλοία, συμπεριλαμβανομένων πολλών ξένων σκαφών. Τον Ιούλιο επαναστάτες του LTTE απήγαγαν το πλήρωμα ενός άδειου φερυμπότ και του έβαλαν φωτιά. Ο καπετάνιος και ένα μέλος του πληρώματος -και οι δύο ήσαν Ινδονήσιοι- αφέθηκαν ύστερα από τρεις μέρες. Επίσης τον Ιούλιο οι LTTE όρμησαν σ' ένα βορειοκορεάτικο φορτηγό-πλοίο - αφού είχε παραδώσει ένα φορτίο με φαγητά και άλλα αγαθά για τους πολίτες στη χερσόνησο της Jaffna - σκοτώνοντας έναν από τα 38 μέλη του πληρώματος κατά τη διάρκεια της επιχείρησης. Οι Τίγρεις ελευθέρωσαν τους Νοτιοκορεάτες αιχμαλώτους πέντε μέρες αργότερα και τελικά επέστρεψαν το πλοίο. Οι αρχές τις Σρι Λάνκα κατηγόρησαν τους LTTE για την πειρατεία ενός φορτίου περισσοτέρων από 32.000 βλημάτων όλμου που προοριζόταν για τις ένοπλες δυνάμεις της Σρι Λάνκα. Το Σεπτέμβριο οι LTTE χρησιμοποίησαν ρουκέτες εκτόξευσης χειροβομβίδων, για να επιτεθούν σ' ένα εμπορικό πλοίο κινέζικης ιδιοκτησίας με σημαία του Καναδά, ναυλωμένο από μια Αμερικάνικη χημική εταιρία φόρτωσης μεταλλευμάτων για εξαγωγή. Περισσότερα από 20 άτομα, συμπεριλαμβανομένων πέντε κινέζων μελών του πληρώματος, αναφέρθηκε ότι σκοτώθηκαν, τραυματίστηκαν ή αγνοούνται από την επίθεση. Τον Αύγουστο μια οργάνωση, αυτοαποκαλούμενη οι μαύρες Τίγρεις του Ίντερνέτ (INTERNET BLACK TIGERS ή IBT) ανέλαβαν την ευθύνη για την ηλεκτρονική παρενόχληση αρκετών διπλωματικών αποστολών της Σρι Λάνκα σ' όλο το κόσμο. Η ομάδα που ανέλαβε την ευθύνη των ηλεκτρονικών μηνυμάτων, ισχυρίστηκε πως είναι μια επίλεκτη μονάδα των LTTE που ειδικεύετε στις ηλεκτρονικές επιθέσεις αυτοκτονίας, με σκοπό την αντιμετώπιση της προπαγάνδας της Σρι Λάνκα που περνάει μέσα από τα ηλεκτρονικά μέσα. Οι IBT δήλωσαν πως αυτές οι επιθέσεις δεν ήταν παρά μια απλή προειδοποιητική ενέργεια. Η κυβέρνηση της Σρι Λάνκα υποστηρίζει με θέρμη τις διεθνής προσπάθειες αντιμετώπισης του προβλήματος της τρομοκρατίας. (Ήταν η πρώτη που υπέγραψε τη διεθνή σύμβαση για τη καταστολή των τρομοκρατικών βομβιστικών ενεργειών τον Γενάρη του 1998). Το Κολόμπο έσπευσε να καταδικάσει τις τρομοκρατικές επιθέσεις στις άλλες χώρες και έθεσε τα ζητήματα περί τρομοκρατίας σε αρκετές διεθνής συναντήσεις, συμπεριλαμβανομένης της γενικής συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών και της συνάντησης των αρχηγών κυβερνήσεων της κοινοπολιτείας στο Εδιμβούργο. Δεν αναφέρθηκε καμμιά επίθεση εναντίων Αμερικανών πολιτών στη Σρι Λάνκα από τους LTTE ή από άλλες τρομοκρατικές ομάδες κατά το 1997. Η LTTE ήταν μεταξύ των 30 ομάδων που χαρακτηρίστηκαν ξένες τρομοκρατικές οργανώσεις από τις Ηνωμένες Πολιτείες στις 8 Οκτώβρη 1997.

ΤΑΫΛΑΝΔΗ - Εφετείο της Ταϋλάνδης επικύρωσε τη πρωτόδικη καταδίκη στη ποινή του θανάτου ενός Ιρανού για την συμμετοχή του στο σχεδιασμό βομβιστικής ενέργειας το 1994 κατά της Ισραηλινής πρεσβείας στη Μπανγκόγκ. Ο κατηγορούμενος Hossein Dastgiri, προσέφυγε στο ανώτατο Δικαστήριο. Μουσουλμανικές αυτονομιστικές ομάδες στη νότια Ταϋλάνδη, προέβησαν σε μια σειρά βομβιστικών και άλλων βιαίων επιθέσεων το 1997. Βομβιστικές επιθέσεις τον Οκτώβριο είχαν σαν αποτέλεσμα το θάνατο εφτά ατόμων και σε μια κινέζικη θρησκευτική τελετή το Δεκέμβριο κόστισε τη ζωή τριών ατόμων ενώ τραυμάτισε άλλους 15.Οι κυβερνητικές αρχές χρέωσαν τις αυτονομιστικές οργανώσεις με τη δολοφονία 11 αστυνομικών μέσα σε περίοδο δύο μηνών και για την ανατίναξη μιας σιδηροδρομικής γραμμής το Μάιο.

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ - Η Φιλιππινέζικη κυβέρνηση άρχισε να εφαρμόζει τους όρους της συμφωνίας ειρήνης που υπέγραψε με το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο των Μόρος (MNLF) το 1996 και συνέχισε τις προσπάθειες διαπραγμάτευσης μιας ειρηνικής συμφωνίας με το Ισλαμικό Απελευθερωτικό Μέτωπο των Μόρος (MILF). Η κυβέρνηση άρχισε την διαδικασία της ένταξης των πρώην ανταρτών του MNLF στις Φιλιππινέζικες Ένοπλες Δυνάμεις. Μια κατάπαυση πυρός με το MILF μείωσε το ρυθμό των μαχών, οι οποίες είχαν κορυφωθεί το πρώτο εξάμηνο του 1997, αλλά οι δύο πλευρές δεν κατάφεραν να καταλήξουν σε κάποια ουσιαστικότερη συμφωνία. Το MILF και η μικρότερη ομάδα Αμπού Σαγιέφ συνέχισαν να μάχονται για ένα αυτόνομο Ισλαμιστικό κράτος στις νότιες Φιλιππίνες. Μουσουλμάνοι αντάρτες στις νότιες Φιλιππίνες πραγματοποίησαν αρκετές επιθέσεις εναντίων ξένων το 1997.Ένας Γιαπωνέζος επιχειρηματίας και τρία αγόρια από τις Φιλιππίνες, απήχθησαν τον Ιούνιο από μέλη της ομάδας Αμπού Σαγιέφ. Μια επιχείρηση διάσωσης από τις Φιλιππινέζικες Ένοπλες Δυνάμεις ελευθέρωσαν το Γιαπωνέζο όμηρο. Ένας Γερμανός επιχειρηματίας απήχθη το Σεπτέμβριο από πρώην μέλη του MILF και αφέθηκε το Δεκέμβριο αφού πρώτα η οικογένεια του συμφώνησε να πληρώσει τους απαγωγείς 100.000 δολλάρια ως λύτρα. Σε ξεχωριστά περιστατικά τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο, πρώην μέλη του MNLF απήγαγαν παπάδες - έναν Ιρλανδό και έναν Βέλγο και απαίτησαν τη καταβολή σημαντικού ποσού που τους οφείλονταν σύμφωνα με το κυβερνητικό πρόγραμμα αποκατάστασης. Οι όμηροι αφέθηκαν αφού πρώτα η κυβέρνηση συμφώνησε να επισπεύσει τη πληρωμή του ποσού. Οι κυβερνητικές προσπάθειες αντιμετώπισης της κομμουνιστικής ανταρσίας είχαν συγκεχυμένα αποτελέσματα. Η Αστυνομία των Φιλιππίνων συνέλαβε σημαντικά στελέχη των κομμουνιστών. Η κυβέρνηση σταμάτησε τις διαπραγματεύσεις με τη πολιτική πτέρυγα του Κομμουνιστικού Νέου Λαϊκού Απελευθερωτικού στρατού των Φιλιππίνων (NPA) προς το τέλος του 1997 του αριθμού μικρής κλίμακας επιθέσεων εναντίων αστυνομικών και κυβερνητικών μονάδων. Το Μάιο κομμουνιστές αντάρτες έστησαν ενέδρα σ' ένα αυτοκίνητο - το οποίο άνηκε στον υπεργολάβο μιας μεγάλης Αμερικανικής εταιρίας - σκοτώνοντας δύο Φιλιππινέζους υπαλλήλους. Το Δεκέμβριο αντάρτες του NPA έστησαν ενέδρα σε δύο στρατιωτικά αποσπάσματα και απήγαγαν 21 μέλη παραστρατιωτικών οργανώσεων στη πολιτεία του Νταβάο στο Μιντανάο. Η κυβέρνηση υποσχέθηκε να ξαναεξετάσει τη πιθανότητα ουσιαστικού διαλόγου με τους

κομμουνιστες εάν οι περιστάσεις το επιτρέψουν. Μια άλλη αντάρτικη κομμουνιστική οργάνωση, η ταξιαρχία Άλεξ Μπονκάγιο δε συμμετείχε στις ειρηνευτικές συζητήσεις με τη κυβέρνηση. Το Σεπτέμβριο μία μέχρι πρόσφατα άγνωστη οργάνωση που αυτοαποκαλείται «Φιλιππινέζοι στρατιώτες του Έθνους» ανέλαβε την ευθύνη για τις επιθέσεις με χειροβομβίδες σε σταθμό λεωφορείων στη Μανίλα και στη πόλη Μπουλκάνα που είχαν σαν αποτέλεσμα το θάνατο έξι ατόμων και το τραυματισμό 65. Δημοσιεύματα στο τύπο αφήνουν να εννοηθεί η ομάδα υποστήριζε την επανεκλογή του προέδρου Ράμος για δεύτερη φορά παρά τη συνταγματική απαγόρευση. Η κυβέρνηση Ράμος καταδίκασε τις επιθέσεις και τις απέδωσε σε αγνώστους προβοκάτορες. Η κυβέρνηση των Φιλιππίνων συνέχισε την υποστήριξη με θέρμη τη διεθνή συνεργασία εναντίων της τρομοκρατίας και επεδίωξε ενεργά μια πολύπλευρη προσέγγιση του θέματος της αντιτρομοκρατίας. Η κυβέρνηση συνεργάστηκε στη διάθεση επιπλέον προσωπικού για τη προστασία πιθανών στόχων και για την εξακρίβωση στοιχείων, τον εντοπισμό και τη δράση εναντίων πιθανών τρομοκρατών. Η κυβέρνηση αντέδρασε άμεσα όταν Αμερικάνικη εταιρία δέχθηκε επίθεση που αποδόθηκε στον NPA, εναντίων υπεργολάβου της στο Κεζόν και αξιωματούχοι της κυβέρνησης συναντήθηκαν με διευθυντικά στελέχη της εταιρίας για να συζητήσουν τι θα μπορούσε να γίνει για τη βελτιώσει της ασφάλειας.

ΑΦΡΙΚΗ : ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Οι συνεχιζόμενοι εμφύλιοι πόλεμοι και οι φυλετικές βιαιότητες σε μερικές περιοχές της Αφρικής εξακολούθησαν να επισκιάζουν τα μεμονωμένα επεισόδια τρομοκρατίας. Κατά τη διάρκεια του 1997, στην Αφρική σημειώθηκαν έντεκα επεισόδια διεθνούς τρομοκρατίας τόσα όσα και το προηγούμενο έτος. Οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν σε αυτά τα περιστατικά ήταν ποικίλες και οι στόχοι περιλάμβαναν εργαζομένους σε αποστολές βοήθειας, προσωπικού του ΟΗΕ σε ανθρωπιστικές αποστολές, σε χώρες σπαρασσόμενες από το πόλεμο και εκπατριζόμενους εργαζόμενους.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ - Στις 10 Φεβρουαρίου δύο άντρες αγνώστων στοιχείων έριξαν χειροβομβίδες στο ξενοδοχείο Belaneh στο Χαράρ, τραυματίζοντας τρεις Βρεττανούς, ένα Γερμανό, έναν Ολλανδό και ένα Γάλλο. Οι επιτιθέμενοι σκότωσαν επίσης και έναν από τους υπεύθυνους ασφάλειας στο ξενοδοχείο και τραυμάτισαν ένα ακόμα άτομο. Καμιά ομάδα δεν ανέλαβε την ευθύνη για την επίθεση. Στη ζώνη Bale της νότιας Ορομίγια, δέκα οπλισμένοι άντρες στις 28 Μαρτίου σταμάτησαν ένα ιδιωτικό αμάξι μιας Δανέζας νοσοκόμας, από τη Δανέζικη αποστολή στην Αιθιοπία, και την απήγαγαν. Το πτώμα της νοσοκόμας βρέθηκε στις 3 Απριλίου.

ΑΝΓΚΟΛΑ - Στις 8 Φεβρουαρίου αυτονομιστές από το απελευθερωτικό μέτωπο της Καμπίντα - ένοπλες δυνάμεις της Καμπίντα (FLEC-FAC) απήγαγαν ένα Μαλαισιανό πολίτη και ένα Φιλιππινέζο δασοπόνο στη Καμπίντα. Η ομάδα θεώρησε τους δύο κατασκόπους της κυβέρνησης της Αγκόλα και είπε ότι θα τιμωρηθούν σύμφωνα με τον επαναστατικό νόμο, είτε με απέλαση, είτε με θάνατο. Η FLEC-FAC απηύθυνε επίσης τελεσίγραφο στις δυτικές εταιρίες να εγκαταλείψουν το θύλακο της Καμπίντα, ειδ' άλλως θα γίνουν στόχοι του αγώνα ανταρτών για την ανεξαρτησία τους.

ΝΙΓΗΡΙΑ - Στις 13 Δεκεμβρίου οργισμένοι χωρικοί και υπάλληλοι της Western Geophysical, μιας εταιρίας που ερευνά για πετρέλαιο (Αμερικάνικης ιδιοκτησίας), απήγαγαν έναν Αμερικανό πολίτη, έναν Αυστραλό, δύο Βρεττανούς και το λιγότερο εννέα Νιγηριανούς υπαλλήλους της εταιρίας. Τα θύματα κρατήθηκαν όμηροι σε μια μαούνα στα ανοικτά των Νιγηριανών ακτών. 1/4λοι οι όμηροι αφέθηκαν αβλαβής μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου. Στις 22 Μαρτίου οπλισμένα μέλη της κοινότητας Ιτζάου, διαμαρτυρόμενοι για την αλλαγή των συνόρων της αυτόνομης περιφέρειάς τους κατέλαβαν τα κτίρια της εταιρίας πετρελαίων Shell στο δέλτα του ποταμού Νίγηρα και κράτησαν ομήρους 127 Νιγηριανούς υπαλλήλους της Αγγλο - Ολλανδικής εταιρίας πετρελαίου Shell. Οι διαμαρτυρόμενοι απελευθέρωσαν 18 ομήρους στις 25 Μαρτίου και τους υπόλοιπους 100 στις 27 Μαρτίου. Τρεις από τους ομήρους είχαν τραυματιστεί.

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ - Στις 5 Ιανουαρίου μια βόμβα εξερράγη σ' ένα τζαμί στο Ρούστενμπουργκ, τραυματίζοντας ένα Σουδανό και ένα Νοτιοαφρικάνο. Ο στρατός των Μπούρς των Άανβαλ αναλαμβάνει την ευθύνη για την επίθεση.

ΟΥΓΚΑΝΤΑ - Στις 31 Οκτωβρίου άγνωστοι επιδρομείς έριξαν δύο χειροβομβίδες σ' ένα ξενώνα για τουρίστες στη Καμπάλα, τραυματίζοντας ένα Νοτιοαφρικάνο, ένα Βρεταννό και ένα ξένο τουρίστα αγνώστων στοιχείων.

ΡΟΥΑΝΤΑ - Στις 18 Γενάρη οπλισμένοι μαχητές Χούτου επιτέθηκαν στο συγκρότημα των Medicos del Mundo (Ισπανική οργάνωση των γιατρών του κόσμου) στο Ρουχενγκέρι, σκοτώνοντας τρεις Ισπανούς και τραυματίζοντας έναν Αμερικάνο πολίτη της αποστολής βοηθείας. Στις 2 Φεβρουαρίου ένας ένοπλος αγνώστων στοιχείων εισέβαλε σε μια εκκλησία στην επαρχία Ρουχενγκέρι και σκότωσε ένα Καναδό καθώς μεταλάβαινε τους πιστούς. Κανείς δεν ανέλαβε την ευθύνη για την επίθεση. Στις 4 Φεβρουαρίου μαχητές Χούτου, κατά πάσα πιθανότητα, στην επαρχία Κυαγγκούρου σκότωσαν πέντε μέλη της αποστολής του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Ρουάντα. Οι επιτιθέμενοι χρησιμοποίησαν πυροβόλα όπλα χειροβομβίδες και ματσέτες για να σκοτώσουν, έναν Άγγλο, ένα Καμποτζιανό και τρεις Ρουανταίζους.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Στις 21 Νοεμβρίου στο χωριό Ελάγιο στην αυτοανακηρυγμένη δημοκρατία της Σομαλίας. Είκοσι ένοπλοι αγνώστων στοιχείων απήγαγαν πέντε μέλη των αποστολών βοηθείας του ΟΗΕ και της Ενωμένης Ευρώπης. Οι όμηροι - ένας Βρεττανός, ένας Καναδός, δύο Κενυάτες και ένας Ινδός απελευθερώθηκαν αβλαβής στις 24 Νοεμβρίου.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στην μεταχουντική εποχή

Παράρτημα 1
ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΤΟΜΩΝ

(Συνέχεια από το τεύχος 151)

Αγιώτης - Τύχωνος Γεώργιος : Κύπριος αστυνομικός. ΕΟΚΑΒπατζής. Στις 15/7/1974 συμμετείχε στο αντιμακαριακό πραξικόπημα. Μαζί με άλλους γριβικούς δολοφόνησαν 4 μακαριακούς στον αστυνομικό σταθμό του Αγίου Νικολάου. Δικάστηκε στις αρχές του 1978. (Βλ. Χαραυγή 27/1/1978). Το εφετείο (κακουργιοδικείο Λεμεσού) μείωσε την πρωτόδικη ποινή (βλ. Χαραυγή 13/2/1979). Σήμερα είναι εκτός φυλακής.

Άγκνιου Σπάϊρο (Αναγνωστόπουλος Σπυρίδων του Θεοφράστου / Θεοδώρου) : Ελληνοαμερικανός. Αμερικανός υπήκοος. Γεννήθηκε στις 9/11/1918 στην Βαλτιμόρη των ΗΠΑ. Μητέρα του ήταν η Αμερικανίδα Μάργκαρετ Έϊκερς. Παντρεύτηκε την Έλινορ Ίζαμπελ Τζουντφάϊντ, με την οποία απέκτησε 4 παιδιά, τον Ράντυ, την Πάμελλα, την Σούζαν και την Κίμπερλυ. Ο πατέρας του είχε μεταναστεύσει στις ΗΠΑ από τους Γαργαλιάνους, το 1897. Μετά το γυμνάσιο, ο Σπάϊρο γράφτηκε στο τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Τζων Χόπκινς. Με την κήρυξη του β' Παγκοσμίου Πολέμου, εγκαταλείπει τις σπουδές και κατατάσσεται στον στρατό. Υπηρετεί ως έφεδρος αξιωματικός στη Γαλλία και στη Γερμανία. Επιστρέφει στις ΗΠΑ και σπουδάζει νομικά στη Βαλτιμόρη. Ξαναστρατεύεται για ένα χρόνο, κατά τον πόλεμο της Κορέας. Όταν απολύεται, αναμειγνύεται στα κοινά. Εκλέγεται μέλος του Συμβουλίου Χαρίτων των ΗΠΑ και πρόεδρός του, από το 1957. Έπαρχος της κομητείας της Βαλτιμόρης, το 1962. Κυβερνήτης της πολιτείας Μαίρυλαντ, το 1966. Το 1968 εκλέγεται αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, με πρόεδρο τον Ρίτσαρντ Νίξον. Επανεκλέγεται αντιπρόεδρος, το 1972. Το 1974 παραιτήθηκε ύστερα από τον σάλο που ξέσπασε για οικονομικά σκάνδαλα στα οποία ήταν ανακατεμένος. Κατά τους Αμερικανούς δημοσιογράφους Ρόουλαντ Έβανς και Ρόμπερτ Νόβακ, η στάση του απέναντι στην χούντα άλλαξε «μέσα σε μια νύχτα», το 1968 (λίγο πριν τις προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ). Αυτό, κατά τους δημοσιογράφους, οφειλόταν σε τεράστιο χρηματικό ποσό, με το οποίο η χούντα ενίσχυσε την προεκλογική εκστρατεία των Νίξον - Άγκνιου. Η υπόθεση πήρε διαστάσεις μετά την παραίτησή του, οπότε ο Άγκνιου ζήτησε να καταθέσει στην αρμόδια επιτροπή της αμερικάνικης γερουσίας σχετικά με τις σχέσεις της CIA με την χούντα της Αθήνας. Όπως ήταν αναμενόμενο, ο Άγκνιου αρνήθηκε οποιαδήποτε ανάμειξη της αμερικάνικης πολιτικής στην εκδήλωση και στην στήριξη της δικτατορίας στην Ελλάδα. (Βλ. Ελευθεροτυπία, 2/8/75 κι άλλες εφημερίδες της εποχής;). Στις 25/6/75, ο Άγκνιου επισκέπτεται την Ελλάδα και συναντιέται στην Αθήνα με τον Τομ Πάπας και τον Λάτση. Τον Ιούλιο του 1975, σύμφωνα με ανεξακρίβωτες πληροφορίες, βρίσκεται στην Κρήτη και, μάλιστα, στην αμερικάνικη βάση των Γουρνών στο Ηράκλειο. Τον Νοέμβρη του ίδιου χρόνου έρχεται και πάλι, συναντιέται με τον «πρωθυπουργό» της ιωαννιδικής χούντας, Αδαμάντιο Ανδρουτσόπουλο και με φιλοχουντικούς παράγοντες, εντοπίζεται και φωτογραφίζεται με μια γυμνή Αμερικανίδα χορεύτρια στην Πλάκα και, στη συνέχεια, φεύγει για την Τεχεράνη. Ξαναέρχεται στην Αθήνα τον Δεκέμβρη του 1975, λίγες μέρες μετά την εκτέλεση του σταθμάρχη της CIA, Ρίτσαρντ Γουέλς, από την «17 Νοέμβρη». Τον Γενάρη του 1976 βρίσκεται εδώ, «εγκατεστημένος στο 740 διαμέρισμα του Χίλτον». Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, στην Αθήνα ο Άγκνιου έχει ιδιαίτερες επαφές με τον Λάτση και με τον γιατρό Αλαζράκη, γαμπρό του δικτάτορα Ιωαννίδη. Σε σχετική ερώτηση περί δικτατόρων, κατά τη διάρκεια τηλεοπτικής συνέντευξης, ο Άγκνιου δεν διστάζει να δηλώσει : «Μακάρι να είχαμε κι εμείς τέτοιους άνδρες να μας κυβερνούν στις ΗΠΑ» (βλ. Ριζοσπάστης, 13/1/76 κι άλλες εφημερίδες της εποχής). Στις 29/4/1977, ο Άγκνιου, σε συνέντευξή του σε ελληνική εφημερίδα, δηλώνει, σχετικά με την εκλογή ως προέδρου των ΗΠΑ του Τζίμι Κάρτερ : «...η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ δεν μπορεί να αλλάξει από μέρα σε μέρα...», υποδηλώνοντας την εξακολούθηση της ανάμιξης της CIA στα εσωτερικά της Ελλάδας (βλ. ΝΕΑ, 30/4/77 κι άλλες εφημερίδες). Λίγους μήνες αργότερα, ο Άγκνιου αποσύρεται απ' το προσκήνιο και ασχολείται με τη συγγραφή των απομνημονευμάτων του. Μερικά χρόνια μετά, πεθαίνει ξεχασμένος απ' όλους.

Αγοραστούδη Χρυσούλα : Οικοκυρά. Από την Αναύρα Καρδίτσας. Συνυπογράφει τη διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 8/9/78).

Αγοραστούδης Δημ. : Γεωργός. Από την Αναύρα Καρδίτσας. Συνυπογράφει τη διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 8/9/78).

Αγοριανίτης Ιωάννης : Μαθητής από τον Ασπρόπυργο Αττικής. Στις 26/4/1977, ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσιεύει το ακόλουθο γράμμα : «Την 24ην Μαρτίου 1977 το προεδρείον της Α' Λυκείου Ασπροπύργου διωργάνωσε εκδήλωσιν δια την Κύπρον, η οποία εστέφθη υπό απολύτου επιτυχίας. Ήταν μια καθαρά εθνική εκδήλωσις, μακριά από οποιαδήποτε κομματική τοποθέτησι. Μάρτυρες τα χίλια και πλέον άτομα που την παρηκολούθησαν, στην πλειοψηφία τους μαθηταί, ζήσαντες επί τρίωρον περίπου εις έξαρσιν εθνικήν. Τα χρήματα, τα οποία συνεκεντρώθησαν από την εκδήλωσιν αυτήν, ανέρχονται εις το ποσόν των 25.000 και παρεδόθησαν εις τον υπ. Παιδείας δια να αποσταλούν εις τους μαθητάς του καταυλισμού Κολοσίου Λεμεσού, οι οποίοι ζουν ακόμη και σήμερον εις σκηνάς. Εις την εκδήλωσιν αυτήν δεν έλαβον μέρος εκείνοι οι οποίοι ήθελον να κομματικοποιήσουν την συγκέντρωσιν, γνωστοί όλοι τους στην πόλι μας για την κομματική τους τοποθέτησι.

→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στην μεταχουντική εποχή

→ Σαν να μην έφθανε αυτό, όμως, την νύκτα της 23ης προς 24ην Μαρτίου, εγέμισαν το γυμνάσιο με συνθήματα αντίθετα προς το πνεύμα της εκδηλώσεως και ολόκληρη την πόλιν μας με προκηρύξεις ψευδούς περιεχομένου, καλούντες τους κατοίκους να μη συμμετάσχουν εις αυτήν. Την προκήρυξιν υπέγραφεν η «οργάνωση Ασπροπύργου της ΚΝΕ». Ο Ριζοσπάστης της 24ης Μαρτίου δημοσίευσε, με τίτλο «Εκδήλωση αντίθετη προς το συμφέρον της Κύπρου», σχετικό σχόλιο, με βάση τα αναγραφόμενα στην προκήρυξη. Μερικάς ημέρας αργότερον δε, η «Ελευθεροτυπία» απεκάλεσεν την εκδήλωσιν, φασιστικήν. Σκοπός μας είναι να καταγγείλουμε στην κοινή γνώμη την αντεθνικήν στάσιν τους και να δείξουμε την απήχησιν της εκδηλώσεως από τις υπογραφές που έπονται και την ιδιότητα των υπογραφόντων. Τέλος δε, να τους διαβεβαιώσουμε ότι, προς λύπην τους, θα λάβουν και άλλας απαντήσεις ως αυτή της 24 Μαρτίου. Ασπρόπυργος, 6 Απριλίου 1977. Α) Το Προεδρείον της Α' Λυκείου : 1. Τσόκας Σεραφείμ - 2. Τσίγκος Κωνσταντίνος - 3. Ηλίας Ιωάννης. Β) Το Προεδρείον της Β' Λυκείου : 1. Αγοριανίτης Ιωάννης - 2. Ευθυμίου Νικόλαος - 3. Καμπόλης Δημήτριος. Γ) Ο Πρόεδρος όλων των μαθητών του γυμνασίου : Ρόδης Δημ.».

Αγόρος Γεώργιος του Ι. : Στρατιωτικός. Τον Νοέμβρη του 1966 ήταν ένας από τους μάρτυρες κατηγορίας στην υπόθεση του «ΑΣΠΙΔΑ». Το 1975 ήταν πρόεδρος του «Πανελληνίου Συνδέσμου Αγωνιστών Εθνικής Αντιστάσεως ΕΔΕΣ-ΕΟΕΑ». Οι διευθύνσεις του ήταν : Φαραντάτων 54, Αθήνα, τηλ. 770.35.87 - Φιλοπάππου 29, Κουκάκι - Αθήνα, τηλ. 911411 - Τζουμέρκων 9, Παπάγου - Αθήνα, τηλ. 6512168. Στις 31/10/75, ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσίευσε επιστολή του γεμάτη ύβρεις κατά της μνήμης του Άρη Βελουχιώτη. Την επιστολή συνυπέγραφε ο Αλέξανδρος Χαντζόλας. Τον Ιούνιο του 1977, ως απόστρατος πια αντιστράτηγος συνυπογράφει την «Κραυγή Αγωνίας», δηλαδή την έκκληση των 179 αποστράτων αξιωματικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/6/77 - βλ. Αγιοπετρίτης Δ.).

Αγόρος Σωτήριος : Ίλαρχος. Τον Νοέμβρη του 1966 ήταν μάρτυρας κατηγορίας στην υπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ». Προφανώς συγγενής του προηγουμένου.

Αγουρίδης Α. : Ομογενής από τη Νότια Αφρική (P.O.Box 79025, Centerwood - Transvaal, Johannesburg, South Africa). Όπως αναφέρει το δελτίο της ΟΜΑΔΑ : «1/7/76. Έστειλε στον ΕΛΚΟΣ (Ελεύθερο Κόσμο) φασιστοχουντικό, αντικαραμανλικό, αντικομμουνιστικό, αντιαναρχικό γράμμα του, που λέει ότι, για να δράσει η ''σιωπηρά πλειοψηφία'', πρέπει να εξασφαλιστεί η ατιμωρησία της».

Αγουρίδης Ιωάννης : Δημοσιογράφος, πολυθεσίτης επί χούντας : 1. Στην ΓΓΤΠ (Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών), με μισθό 5.800 δρχ., το δίμηνο. 2. Στο ΕΙΡΤ (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας και Τηλεοράσεως. 3. Στην Ναυτεμπορική. 4. Στον Ελληνικό Βορρά. Μετά την πτώση της χούντας, ο Αγουρίδης «άλλαξε χαρτί» και εμφανιζόταν ως... «αντιστασιακός» ! Τον ξεσκέπασαν πολλά έντυπα, μεταξύ των οποίων και οι «Νέοι Άνθρωποι» του βασιλοχουντικού Γρηγόρη Μιχαλόπουλου (στις 4/2/1978).

Αγουρίδου Τζούλια : Ομογενής από τη Νότια Αφρική (P.O.Box 19025, Centerwood - Transvaal, Johannesburg, South Africa). Προφανώς συγγενής του Α. Αγουρίδη. Στις 10/7/75, ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσιεύει γράμμα της με φασιστοχουντικές «ιδέες». Το γράμμα της γίνεται αφορμή να σταλούν στην εφημερίδα της χούντας κι άλλα, παρομοίου περιεχομένου, όπως το γράμμα του «Π.Ρ.», μέλους της «Ενώσεως Ελλήνων Εθνικιστών». Το κείμενο του «Π.Ρ.» είναι ένα από τα πρώτα μεταχουντικά κείμενα όπου γίνεται προσπάθεια «παντρέμματος» των χουντικών και των φασιστικών απόψεων με τον ναζισμό και τον ρατσισμό. Παρά τις προσπάθειες της ΟΜΑΔΑ, η ταυτότητα του «Π.Ρ.» παρέμεινε άγνωστη.

Αγραπίδης Ανδρέας : Δημητρίου Γούναρη 17, Ανδραβίδα Ηλείας. Μανιακός της επιστολογραφίας. 30/7/75 : Ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσιεύει γράμμα του με φιλοχουντικές απόψεις. 12/8/75 : Γράμμα του στην ίδια εφημερίδα με περιεχόμενο υβριστικό για τους αντικουντικούς. 15/8/75 : Η ίδια εφημερίδα δημοσιεύει γράμμα του για θέματα της εκκλησίας. 6/11/75 : Ο Ελ.Κοσ. απαντάει σε γράμμα του ως εξής : «Σας ευχαριστούμεν δια την ενημέρωσιν. Εις το εξής θα το λάβωμεν υπ' όψιν και θα σταθμίσωμεν την στάσιν μας». 30/7/75 : Νέα απάντηση σε μη δημοσιευόμενο γράμμα του. 11/6/76 : Ο Ελ.Κοσ. του απαντάει «Περίληψιν της επιστολής σας εδημοσίευσεν το ΒΗΜΑ». 27/6/76 : Ο Ελ.Κοσ. δημοσιεύει γράμμα του, με τίτλο «Προς τί ναυπηγεί αποβατικά ;», το οποίο καταλήγει : «...Ας εκτελέσωμεν επιτέλους τας προσταγάς της συνειδήσεώς μας. Είναι αίσχος να παρακμάζουν τα ιδανικά εκείνα, χάρις εις τα οποία εμεγαλούργησεν η Ελλάς. Σήμερον είναι ανάγκη να αναβιώση το πνεύμα του 1821, του Αρκαδίου, του Παύλου Μελά...». 13/7/76 : Νέο γράμμα του, στρεφόμενο κατά του Μητσοτάκη, γιατί με τα όσα «αποκάλυψε» για τα Ιουλιανά του 1965, «...όξυνε τα πολιτικά πάθη, τη στιγμή που οι Τούρκοι ετοιμάζονται να μας επιτεθούν...». 1/4/77 : Γράμμα του στην ίδια εφημερίδα «για τον Τσεχοσλοβάκο αγωνιστή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Γιαν Πατόσκα». 27/7/78 : Τα Πολιτικά Θέματα δημοσιεύουν μακροσκελές γράμμα του για την αποστρατεία του ταξιάρχου της Πολεμικής Αεροπορίας, Κωνσταντίνου Κοκκινίδη. 17/8/79 : Επιστολή του Αγραπίδη, με τίτλο «Η Κύπρος και οι Τούρκοι», δημοσιεύεται στο βδομαδιάτικο κυπριακό περιοδικό «Εικόνες». 14/12/79 : Νέα επιστολή, με τίτλο «Και οι Κύπριοι ;», στα ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ... Ο κατάλογος των επιστολών του Αγραπίδη δεν σταματάει εδώ, Δεν σταματούν εδώ ούτε οι άλλες του δραστηριότητες, αφού γύρω στο 1980 κατηγορείται και παραπέμπεται σε δίκη για «κατασκοπεία»... Θα ασχοληθούμε περισσότερο μαζί του σε κάποιο επόμενο τεύχος.

Αγραπίδης Κ. : Αυτοκινητιστής. Ανδραβίδα Ηλείας, τηλ. 0623 - 54217. Επιστολογράφος κι αυτός του Ελεύθερου Κόσμου, αλλά σποραδικός. Ίσως συγγενής του προηγουμένου (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 3/12/76). →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στην μεταχουντική εποχή

→ Αγραφιώτη Ρένα : Οικοκυρά. Από το Αγναντερό Καρδίτσας. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/9/78).

Αγραφιώτης Αντώνιος : Γεωργός. Από το Αγναντερό Καρδίτσας. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/9/78).

Αγραφιώτης Αριστοτέλης : Κτηματίας. Κούτσι Κορινθίας. Διετέλεσε πρόεδρος της κοινότητας Κουτσίου επί χούντας. Μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής Κορινθίας της «Εθνικής Παρατάξεως» του Στέφανου Στεφανόπουλου (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 16/11/77). Μέλος της Τοπικής Επιτροπής Κουτσίου Κορινθίας της «Ελληνικής Αμνηστίας» (μαζί με τον Ευάγγελο Γκρουτσιώτη) (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 8/9/78).

Αγραφιώτης Βάϊος : Γεωργός. Από το Αγναντερό Καρδίτσας. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/9/78).

Αγραφιώτης Βασίλειος : Υποψήφιος βουλευτής Φθιώτιδας της «Εθνικής Παρατάξεως» στις εκλογές του 1977 (βλ.. Ελεύθερος Κόσμος, 18/11/77).

Αγραφιώτης Δημήτριος του Σ. : Πελοποννήσου 5, Θεσσαλονίκη & Ροδοχώρι Δήμου Συκεών Θεσσαλονίκης. Άλλος μανιακός φασίστας, χουντικός, αντικομμουνιστής, αντικαραμανλικός επιστολογράφος του Ελευθέρου Κόσμου (βλ. Φύλλα της 20/6/75, 19/10/75, 16/12/75, 30/6/76, 1/7/76, 3/7/76, 1/8/76, 12/9/76, 17/11/76 (Επέτειος του Πολυτεχνείου), 5/6/77, 26/10/77 κ.λπ.). Αποκαλυπτική του ύφους των γραμμάτων του Αγραφιώτη είναι η απάντηση που παίρνει το γράμμα του (12/9/76) από την στήλη του «Τηλέμαχου» (δηλ. της Αλεξάνδρας Στεφανοπούλου) : «Είπαμε να μην πάρετε πολύ αέρα. Εγώ από αυτή τη στήλη ζω...».

Αγραφιώτης Ευάγγελος : Γεωργός. Από το Αγναντερό Καρδίτσας. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/9/78).

Αγραφιώτης Νικόλαος : Υδραυλικός. Από το Αγναντερό Καρδίτσας. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/9/78).

Αγριτάκος Στηβ (Agritakos Steve) (πιθανόν Αργεπάκος) : Ομογενής από τις ΗΠΑ (Astoria, New York). Επιστολογράφος του Ελευθέρου Κόσμου (15/8/75).

Αγρογιάννης Λάμπρος : Δικηγόρος. Χαριλάου Τρικούπη 12, Αγρίνιο, τηλ. 0641 - 24937, 25464. Υποψήφιος βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της «Εθνικής Παρατάξεως», στις εκλογές του 1977 (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 26/10/77).

Αδάμ Κωνσταντίνος του Γ. : Επισμηναρχος ε.α. Δερβενιού 36, Αθήνα, τηλ. 823.00.30 & Αθηνάς 50, Άνω Βούλα, Αθήνα, τηλ. 895.92.27 (το 1978). Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 9/11/79).

Αδάμ Στ. : Το 1967 ήταν «τομεάρχης» της «Εθνικής Κινήσεως Ελλήνων Δυτικής Γερμανίας» (βλ. ΑΝΤΙ, 23/7/77 - βλ. Δημήτριος-Τηλέμαχος Παπαδόπουλος).

Αδάμης Γεώργιος : Γεννήθηκε το 1946. Το 1967 ήταν φοιτητής στο φυσιογνωστικό τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Μέλος του «Κόμματος 4ης Αυγούστου». (29/1/75).

Αδαμίδης Στ. : Γεννήθηκε το 1941. Ελαιοχρωματιστής. Πτολεμαΐδα. Τον Ιούνη του 1975 πιάστηκε επ' αυτοφώρω να ζωγραφίζει αγκυλωτούς σταυρούς σε τοίχους της Πτολεμαΐδας. Παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα Κοζάνης (βλ. Αθηναϊκή, 5/6/75). Το 1977 είναι μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής Κοζάνης της «Εθνικής Παρατάξεως» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 18/11/77).

Αδαμόπουλος : Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος το 1975. Κατέθεσε σαν μάρτυρας υπεράσπισης των βασανιστών στη δίκη της Χαλκίδας, «κατόπιν εντολής του υπουργού δημόσιας τάξης Σόλωνος Γκίκα» (23/12/75).

Αδαμόπουλος Α. : Από την Οιχαλία Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 4/7/76).

Αδαμόπουλος Αντώνιος : Διοικητής της Αγροτικής Τραπέζης Ελλάδος επί χούντας (το 1972) (20/3/75).

Αδαμόπουλος Γ. : Υποψήφιος βουλευτής Ηλείας της «Εθνικής Παρατάξεως» το 1977 (βλ. Πολιτικά Θέματα, 18/11/77).

Αδαμόπουλος Γ. : Από το Κατσαρό Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 4/7/76).

Αδαμόπουλος Γ. : Από τον Μελιγαλά. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 15/1/76).

Αδαμόπουλος Γεώργιος : Αστυνόμος Β'. Βασανιστής στην Ασφάλεια της Πάτρας. Έμεινε γνωστός με το παρατσούκλι «Ανταμό». Το 1976 εξακολουθούσε να υπηρετεί, μετατεθειμένος στην Κέρκυρα. Στις 12/3/1976 παραπέμπεται σε δίκη για τον βασανισμό του κρατούμενου Κορμπάκη, μαζί με άλλους τέσσερεις αστυνομικούς της Ασφάλειας Πάτρας. Ο Αδαμόπουλος καταδικάζεται σε φυλάκιση 8 μηνών, ασκεί έφεση κι αφήνεται ελεύθερος. Στις 2/6/76 δικάζεται και πάλι για βασανιστήρια σε βάρος των Ι. Κούκου, Α. Μπιντούνη, Δ. Κουτουζή, Σπ. Σικάρη, Ι. Μάζη, Ν. Κυζιλού, Α. Φούκα και άλλων. Καταδικάζεται και πάλι σε φυλάκιση 8 μηνών και 15 ημερών, ασκεί έφεση και αφήνεται ελεύθερος. Στο εφετείο, που εκδικάζει και τις δυο υποθέσεις στις 3/11/1976, αθωώνεται. (Μαζί με τον Αδαμόπουλο δικάζονταν και οι βασανιστές της Πάτρας : Κων. Καραπαναγιώτης, Θ. Βουσούλης, Κ. Βασιλάκης, Ι. Δρούλιας ή Δρούκας, Ηλίας Μπισόπουλος, Κανέλλος Παλαιολόγος, Νικόλαος Παπαθανασόπουλος, Παναγιώτης Τσιγάρας και Αναστάσιος Σύφαντος. Απ' ό,τι ξέρουμε, δεν δικάστηκαν οι Α. Κοντογιάννης, Λ. Παπαδόπουλος, Μ. Αλεβίζος ή Αλεβίζου και Δ. Τσιάμης.

→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στην μεταχουντική εποχή

→ Βλ. Αυγή, 15/1/1976-Αθηναϊκή, 13/3/76-Ριζοσπάστης, 3/6/76- Ελεύθερος Κόσμος, 5/6/76-Ελευθεροτυπία, 4/11/76- Barbarism in Greece, σελ. 214). Ήταν φαλακρός, ύψος γύρω στο 1.70, με στενόμακρο πρόσωπο.

Αδαμόπουλος Δ. : Από την Πάτρα. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 11/12/75).

Αδαμόπουλος Δημήτριος : Ταγματάρχης ε.α. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 9/11/79).

Αδαμόπουλος Ι. : Από την Πάτρα. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 11/12/75).

Αδαμόπουλος Π. Από το Κατσαρό Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 4/7/76.

Αδαμόπουλος Παναγιώτης (Πάνος) του Κ. : Οδοντίατρος. Θησέως 16, Βουλιαγμένη - Αθήνα, τηλ. 896.10.62. Διορισμένος πρόεδρος κοινότητας Βουλιαγμένης Αττικής επί χούντας (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 24 & 25/5/72).

Αδαμόπουλος Σ. Του Κ. : Από τα Μελιγαλά. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 15/1/76). Ο ίδιος υπογράφει και δεύτερο παρόμοιο υπόμνημα (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 4/7/76).

Αδαμόπουλος Χαρ. : Αγρότης. Από το Κορυφάσιο Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 18/5/78).

Αδειόπουλος Ιωάννης : Γεωργός. Μέλος Τοπικής Επιτροπής Πύργου Έβρου της «Ελληνικής Αμνηστίας» (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 17/9/78).

Αθαναΐλης Κ. : Από την Ματαράγκα Καρδίτσας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 27/11/75).

Αθανάσαινας Λουκάς : Αντισυνταγματάρχης εφοδιασμού - μεταφορών. Στις 15/7/74 υπηρετούσε στην Κύπρο και συμμετείχε στο πραξικόπημα κατά του Μακαρίου. Για τη δράση του υπέβαλε σχετική έκθεση στο Αρχηγείο Ενόπλων Δυνάμεων. Στις 29/3/76, με έγγραφο του Αρχηγού Ενόπλων Δυνάμεων, Διονυσίου Αρμπούζη, διετάχθηκε να παραδώσει στο Αρχηγείο ή να καταστρέψει τυχόν αντίγραφο της έκθεσης που είχε υποβάλει (βλ. Αντί, 10/7/76).

Αθανασάκης Αθανάσιος : Λοχαγός Πυροβολικού. Στις 15/7/74 υπηρετούσε στην Κύπρο και συμμετείχε στο πραξικόπημα κατά του Μακαρίου. Για τη δράση του υπέβαλε σχετική έκθεση στο Αρχηγείο Ενόπλων Δυνάμεων. Στις 29/3/76, με έγγραφο του Αρχηγού Ενόπλων Δυνάμεων, Διονυσίου Αρμπούζη, διετάχθηκε να παραδώσει στο Αρχηγείο ή να καταστρέψει τυχόν αντίγραφο της έκθεσης που είχε υποβάλει (βλ. Αντί, 10/7/76).

Αθανασάκης Μ. : Ομογενής από την Αυστραλία. Στις 9/10/75, ο Ελεύθερος Κόσμος δημοσιεύει την ακόλουθη επιστολή του : «Αφίχθησαν εις Αυστραλίαν δια σύντομον εξέτασιν των προβλημάτων μας οι βουλευταί της Νέας Δημοκρατίας κκ. Ρέντης και Μιχαήλ. Ο κ. Ρέντης ήρθε εις Αυστραλία δια αντικουντική διαφώτιση, δηλώσας την πρώτην ημέραν της αφίξεώς του εις Σύδνεϋ προς τον εδώ ελληνικό τύπο ότι οι κκ. Παπαδόπουλος, Παττακός και Μακαρέζος θα σαπίζουν στην φυλακή. Φυσικό επακόλουθο, ο κ. Ρέντης, έγινε το χαϊδεμένο παιδί των εδώ κομμουνιστικών οργανώσεων ΆΤΛΑΣ - ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ και ΠΛΑΤΩΝ, ως και των ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΩΝ. Η Εθνική Ένωσις Ελλήνων Αυστραλίας, μέλος της Παγκοσμίας Ενώσεως Ελλήνων Εθνικιστών, καταδικάζει την αχαρακτήριστον αυτήν διαγωγήν του εν λόγω βουλευτού. Προς τον σκοπόν τούτον το Διοικητικόν Συμβούλιον της οργανώσεως επεσκέφθη τον βουλευτήν κ. Μιχαήλ Π. Και διεμαρτυρήθη επιδίδοντάς του σχετικόν υπόμνημα με τα κάτωθι αιτήματα: α) Αμνήστευσις και αποκατάστασις πάντων των καταδικασθέντων αξιωματικών. β) Ουδεμία ανάμειξις εις το στράτευμα. γ) Τιμωρία των δημοτικών αρχόντων Καισαριανής και Υμηττού. δ) Διάλυσις των Λαϊκών Δικαστηρίων εις τας ανωτάτας σχολάς και ε) Αντιμετώπισις των αποθρασυνθέντων αναρχοκομμουνιστών με πλέον δραστικά μέτρα. Εις περίπτωσιν που τα αιτήματά μας θα αγνοηθούν, Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ / ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ / ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ - ΒΕΛΓΙΟΥ - ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΣ / ΘΑ ΛΑΒΗ πλέον αποτελεσματικά μέτρα, εν εκ των οποίων θα είναι η μη αποστολή εμβασμάτων εις τους εν Ελλάδι οικείους των, γνωστοποιώντας εις αυτούς τα αίτια. Η Εθνική Ένωσις συγχαίρει τον ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΣΜΟΝ. Ο Πρόεδρος : Γ. Ντινόπουλος - Ο Γραμματεύς : Σταύρος Λέριος - Οι Σύμβουλοι : Χ. Λαλιώτης, Α. Εξαρχάκος, Κ.Γιουρούκος, Σ. Στεφανίδης, Μ. Αθανασάκης, Γ. Παντέχης.».

Αθανασακόπουλος Δ. : Από τη Μαυρομμάτι Ιθώμης Μεσσηνίας. Συνυπογράφει υπόμνημα για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος 4/7/76).

Αθανασάτος Δημ. Του Γ. : Καθηγητής της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών. Πατησίων 183, Αθήνα, τηλ. 840053 (το 1973). Επί χούντας στήριξε παντοιοτρόπως την δικτατορία και κατέδωσε αντικουντικούς φοιτητές. Στις 24/9/1974 τέθηκε σε διετή διαθεσιμότητα. Προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 8/1/76). Η προσφυγή συζητήθηκε στις 16/1/76.

Αθανασιάδης Δημ. : Γεωργός. Από τη Μεσοποταμιά Καστοριάς. Υπογράφει την διακήρυξη της «Ελληνικής Αμνηστίας» για την αμνήστευση των χουντικών (βλ. Ελεύθερος Κόσμος, 5/10/78).

Ο κατάλογος θα συνεχιστεί στο επόμενο τεύχος.
Στο μεταξύ, μάθαμε πως από τις εκδόσεις ΠΟΝΤΙΚΙ κυκλοφορεί, όπου νά 'ναι, στα ελληνικά το βιβλίο «Barbarism in Greece», στο οποίο αναφέρονται αρκετές παραπομπές του παρόντος καταλόγου... Καιρός ήταν. Ευχόμαστε να βγούν σύντομα κι άλλα σχετικά βιβλία, όπως το «Unser Fascismus nebenan» του Günter Walraf, κ.λπ.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΟΙ ΑΚΡΟΔΕΞΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

1. ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ - «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»

Παρά την «γενική κινητοποίηση» τους (γέμισαν την Αθήνα με τρυκάκια απδιαστικά ρατσιστικού περιεχομένου), οι Χρυσαυγίτες του Μιχαλολιάκου δεν τα κατάφεραν να μαζέψουν τα «πλήθη» που περίμεναν, την Πρωτομαγιά. Λιγότερα από 50 χιτλεράκια μαζεύτηκαν, αλλά όταν είδαν τις διαθέσεις των αντιναζιστών με τα παλούκια, το έβαλαν κυριολεκτικά στα πόδια.
Βέβαια, τα χιτλεράκια δεν πτοούνται ούτε από την γελοιοποίηση. Την επόμενη Πέμπτη της Πρωτομαγιάς, ο αρχηγός τους έγραφε στην φυλλάδα του κόμματος ότι «η μεγαλειώδης συγκέντρωση απέτυχε, επειδή οι 'συναγωνιστές' αντιμετώπισαν τους Αναρχικούς, που τους προστάτευε... η αστυνομία !».
Άραγε να είναι τα χιτλεράκια τόσο ηλίθια ώστε να πιστεύουν τον Μιχαλολιάκο ; Ποιός ξέρει ; Ίσως να είναι περισσότερο...
Με την ευκαιρία, πληροφορούμε τους αναγνώστες μας (αν δεν το έχουν ήδη μάθει) πως τα «Χρυσά Αυγά» άλλαξαν διεύθυνση. Μετακόμισαν στον 2ο όροφο στην οδό Σολωμού 74, στην πλατεία Βάθης, τηλ. 52.25.129.

2. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ (Β. Ε. Ο.)

Στην διπλανή πόρτα, στην Σολωμού 74 β΄, κατοικοεδρεύει ο «άλλος αστέρας», ο βασιλικός απόταχτος λοχαγός στρατιωτικής μουσικής, Αλέξανδρος Κουντουράς, αρχηγός της «Βασιλικής Εθνικής Οργανώσεως», που παλιότερα λεγόταν και «Βυζαντινή Εθνική Οργάνωσις».
Πρόκειται για έναν ακόμη τύπο που δεν φοβάται το ρεζίλεμμα... Ρεζίλεμμα σαν αυτό που έπαθε πρόσφατα, όταν ο Χουάν Κάρλος Βουρβώνος κι η Σοφία Βουρβώνου (το γένος Παύλου Γλύξμπουργκ) που έκαναν βόλτα στην Ελλάδα με έξοδα των φορολογουμένων Ισπανών και των καταλιστευμένων Βάσκων, απόφυγαν να τον χαιρετήσουν !
Κρίμα ! Κι ο Αλέξανδρος είχε χαλάσει κάμποσα λεφτά για ν' αγοράσει κι άλλες σημαίες με τον δικέφαλο και για να ρυπάνει την πρωτεύουσα (17/5/98) με χαρτάκια που έγραφαν :

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ
ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΟΦΙΑ
ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
Β.Ε.Ο.

Τέλος πάντων, μπορεί η Σοφία να τσαντίστηκε επειδή στο τρυκάκι το όνομά της ήταν τυπωμένο με μικρότερα στοιχεία από το «Β. Ε. Ο.»...
Οι σχέσεις του Κουντουρά, πάντως, με τον καινούριο γείτονά του, τον φύρερ Νίκο Μιχαλολιάκο είναι «άριστες».
Ο Κουντουράς, άλλωστε, μετέχει και στην «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ».

3. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Όπως θα πρόσεξαν όσοι μπήκαν στον κόπο να κοιτάξουν τα τρυκάκια που πετούσαν οι χιτλεροφασιστοβασιλοχουντικοί την παραμονή της Πρωτομαγιάς, θα είδαν πως την ρατσιστική εκδήλωση δεν την καλούσε μόνο η «Χρυσή Αυγή», αλλά και η πρωτοεμφανιζόμενη «Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας»
Αυτή, λοιπόν, την «Επιτροπή», που ανέλαβε την πρωτοβουλία του εορτασμού της ρατσιστικής «εθνικιστικής» Πρωτομαγιάς, την αποτελούν οι Αλέξανδρος Κουντουράς, Πέτρος Παπακωνσταντίνου, Νικόλαος Σκαντζός και Βασίλειος Πρωτοπαππάς.

4. ΚΙΝΗΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ (Κ. ΑΠ. Α.)

Ο γυναικολόγος Βασίλης Πρωτοπαππάς (Αριστοτέλους 79 - 81, πλατεία Βικτωρίας, τηλ. 82.31.836, φαξ 82.36.734) είναι ο ιδρυτής και αρχηγός της Κ. ΑΠ. Α., μιας από τις πολυάριθμες ομάδες που επιδιώκουν την αμνήστευση και αποφυλάκιση των χουντικών.
Η Κ. ΑΠ. Α. ιδρύθηκε στα τέλη του 1978 - αρχές 1979 και από τότε εδρεύει στο σπίτι-ιατρείο του ιδρυτή της.
Στις αρχές, η Κ.ΑΠ.Α. εξέδιδε και ομώνυμο μηνιαίο έντυπο, μετά όμως φαίνεται πως ο Πρωτοπαππάς βαρέθηκε το γράψιμο και τα παράτησε.
Από το 1982 - 83, η Κ. ΑΠ. Α. είχε εξαφανιστεί.
Ξαναέκανε την εμφάνισή της με τρυκάκι που κυκλοφόρησε φέτος, την 21/4/98, με την ευκαιρία της επετείου της επιβολής της χούντας.
Δυο μέρες αργότερα, ο Πρωτοπαππάς ξαναεμφανίστηκε, αυτή τη φορά στις σελίδες των «Νέων Ανθρώπων» του Γρηγόρη Μιχαλόπουλου («Ελεύθερη Ώρα», «Τηλε - Τώρα», «Τύπος»), προς τον οποίο έστελνε «μήνυμα συμπαράστασης», μ' αφορμή «το χτύπημα των γραφείων του από βόμβα των Αναρχικών»

---

* Από τους υπόλοιπους δυο της «Επιτροπής Κοινωνικής Προστασίας», ο Νικόλαος Σκαντζός του Η. είναι ο κάτοχος του τηλεφώνου 41.25.695, το οποίο, κατά τον τηλεφωνικό κατάλογο βρίσκεται στο σπίτι του (Σωτήρος 74, Πειραιάς), ενώ κατά την «Χρυσή Αυγή», είναι ο αριθμός του πειραιώτικου γραφείου της (Ηρώων Πολυτεχνείου 24 - 26). Τον Παπακωνσταντίνου δεν μπορέσαμε, μέχρι στιγμής, να τον εντοπίσουμε.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

ΟΙ ΑΚΡΟΔΕΞΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΣΗΜΕΡΑ

Μ.Α.Β.Η., ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ΔΗ.Κ.ΚΙ.

Θα θυμάστε βέβαια το Παλαιό Κεραμίδι Πιερίας. Είναι το χωριό, ο πρόεδρος του οποίου, ο Βασίλης Κουρκούτας - προφανώς με τη σύμφωνη γνώμη της πλειοψηφίας, τουλάχιστον των συγχωριανών του - αποφάσισε και διέταξε ΝΑ ΜΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, ζηλεύοντας - όπως φαίνεται - τη «δόξα» εκείνων των παλιών (που εξακολουθούν, ωστόσο, να δρουν και στις μέρες μας) «Ιπποτών της Κου Κλουξ Κλαν» του Αμερικάνικου Νότου που είχαν κάνει σύνθημά τους τη φράση «Αράπη, μη σε βρει το ηλιοβασίλεμμα στην πόλη»...

Έσπευσαν τα ΜΜΕ να τον κάνουν από «γραφικό» μέχρι... ΕΘΝΙΚΟ ΗΡΩΑ !

Ευτυχώς - έστω και για λόγους καθαρά πολιτικάντικους - όχι όλα. Κάποια απ' αυτά και κάποιες εφημερίδες ζήτησαν επίμονα - και πέτυχαν τελικά - να παραπεμφθεί ο ρατσιστής πρόεδρος στη δικαιοσύνη. Την ποινική, αλλά και την διοικητική.

Κι εδώ, αρχίζουν τα σοβαρά...

Ο Κουρκούτας αποδεικνύεται κάθε άλλο παρά «γραφικός», αφού του συμπαραστέκονται οι συγχωριανοί του, οι οποίοι άλλωστε τον θεωρούν τόσο σπουδαίο, ώστε να σπεύσουν να τον εκλέξουν όταν, μετά την πτώση της χούντας, ακυρώθηκε ο διορισμός του.

Η συμπαράσταση στον Κουρκούτα, ωστόσο, όπως μαθαίνουμε, ξεπέρασε ήδη τα όρια της κοινότητας Παλαιού Κεραμιδίου.

Αποκαλυπτικό δημοσίευμα του Βασίλη Ζήρα, στην εφημερίδα ΕΞΟΥΣΙΑ, στις 14/5/98, αναφέρει τα εξής :

«12 διαπρεπείς ποινικολόγοι και η Αναστασία Αθίνη - γνωστή από το χαστούκι που έδωσε στην κ., Δήμητρα Λιάνη - Παπανδρέου - ανέλαβαν εθελοντικώς την υπεράσπιση του προέδρου της κοινότητας Παλαιού Κεραμιδίου Πιερίας...».

Η επιτροπή αποτελείται από τους ποινικολόγους :

- **ΓΕΩΡΓΙΟ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΜΑΓΚΑΚΗ**, πρώην υπουργό του ΠΑ.ΣΟ.Κ.
- **ΑΝΤΩΝΙΟ ΦΟΥΣΣΑ**, βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.
- **ΝΙΚΟΛΑΟ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ**, υποψήφιο βουλευτή του ΔΗ.Κ.ΚΙ. στις εκλογές του 1996.
- **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟ.**
- **ΝΙΚΟΛΑΟ ΒΛΑΜΑΚΗ.**
- **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΓΙΑΤΡΑ.**
- **ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΚΑΤΣΑΝΟ.**
- **ΑΣΤΕΡΙΟ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ.**
- **ΓΕΩΡΓΙΟ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ.**
- **ΝΙΚΟΛΑΟ ΣΑΡΡΗ.**
- **ΓΕΩΡΓΙΟ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ,**

ενώ τον «συντονισμό του υπερασπιστικού έργου» έχει αναλάβει ο **ΦΙΛΟΚΛΗΣ ΑΣΗΜΑΚΗΣ.**

Όπως είχαμε γράψει σε προηγούμενο τεύχος μας, ο Φιλοκλής Ασημάκης (Ευζώνων 1-3, τηλ. 72.19.683 και Ηροδότου 4, τηλ. 72.19.747, Κολωνάκι, Αθήνα) ήταν συνήγορος όχι μόνο της Αθίνη, αλλά και των μελών του εθνικιστικού **«Μετώπου Απελευθερώσεως Βορείου Ηπείρου»**, του **Μ.Α.Β.Η.**, τα οποία είχαν επιτεθεί στο αλβανικό φυλάκιο της Επισκοπής, τον Μάρτη του 1995 (**Γ. Αναστασούλης, Απ. Καρβέλας, Χαρ. Παππάς, Φρ. Μπελερής, Γ. Χρήστου, Μ. Κουτουλας, Γ. Παππάς και Ανδρ. Κοκαβέσης**). Λίγο μετά την αθώωση των παραπάνω λεβέντηδων (που δεν δικάστηκαν ποτέ για το φόνο των δυο Αλβανών στρατιωτών, αλλά μόνο για «οπλοκατοχή»), ο Ασημάκης δήλωνε ότι «προσφέρει ακίνητο στο Σύνταγμα, για να εγκατασταθεί το αρχηγείο του ''ΜΑΒΗ'' ...».

Από τους άλλους συμπαραστάτες του Κουρκούτα, αξίζει να σημειώσουμε τους δυο «προοδευτικούς», δηλαδή τον **Νίκο Μαυρομμάτη**, υποψήφιο βουλευτή του τσοβολικού ΔΗ.Κ.ΚΙ. στις εκλογές του Σεπτέμβρη του 1996 και πρώην καθηγητή στις σχολές της Αστυνομίας (με την οποία διατηρεί στενότατους δεσμούς) και τον **Γεώργιο - Αλέξανδρο Μαγκάκη**, πανεπιστημιακό, δικηγόρο, «αδελφό» της Μεγάλης Ανατολής της Ελλάδας (δηλαδή της μιας από τις δυο μασονικές στοές που λειτουργούν στη χώρα μας) συμπέθερο των Γερμανών επί κατοχής (με τον γάμο της αδελφής του), «κεντρώο» πριν τη χούντα, «αντιστασιακό» επί χούντας, υπουργό δικαιοσύνης του ανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ, «αντισημίτη» μετά το 1995 και σήμερα ναζιστή και ρατσιστή Αλβανοφάγο (βρήκε επιτέλους την ταυτότητά του)...

Σύμφωνα με το άρθρο του Β. Ζήρα στην ΕΞΟΥΣΙΑ, οι Αλβανοφάγοι πέρασαν το Πάσχα τους (19/4/98) στο Παλαιό Κεραμίδι, παρέα με τον Κουρκούτα και τους «πολιτοφύλακές» του χωριού

Στην φωτογραφία (από την ΕΞΟΥΣΙΑ), ο **Φιλοκλής Ασημάκης** (επίδοξος διάδοχος του Παπαθεμελή στην αρχηγία του ΜΑΒΗ) σέρνει τον πασχαλιάτικο χορό, χέρι-χέρι με τον αρχηγό της Κου-Κλουξ-Κλαν του Παλαιού Κεραμιδίου, **Βασίλη Κουρκούτα.**

Τους λείπει η ρόμπα, η κουκούλα κι ο φλεγόμενος σταυρός, τους περισσεύει όμως το ρατσιστικό μίσος...

Τους βρίσκετε «γραφικούς» ή επικίνδυνους !

Πυροβολώντας τους διαφορετικούς

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί απάντηση στον γνωστό αντιδραστικό νεοφιλελεύθερο δημοσιογράφο Τάκη Μίχα ο οποίος με απαράδεκτο δημοσίευμα του στην «Ελευθεροτυπία» (το οποίο προκάλεσε η λεγόμενη έκρηξη της εγκληματικότητας) παρουσίαζε την κυριολεκτικά φασιστική πολιτική του μπάτσου Ουίλιαμ Μπράτον στην Νέα Υόρκη (ενάντια, υποτίθεται, στην εγκληματικότητα) εκστασιασμένος από τα θεαματικά της αποτελέσματα... Η αποκατάσταση της αλήθειας ήταν επιβεβλημένη.

Οι παλαιοί φιλόσοφοι υπήρξαν σαφείς: η κοινωνική ανοχή προϋποθέτει το κριτήριο της λογικής.
Οι μπάτσοι (στη Ν. Υόρκη) διαφωνούν -ένας μάλιστα τραβά εύκολα πιστόλι.
Και γίνεται ήρωας του κοινωνικού εμφύλιου.
Είναι ο Ουίλιαμ Μπράτον και τον ζηλεύουν πολλοί -κι είναι έτοιμοι να τον μιμηθούν...

Η δεύτερη εβδομάδα του φετινού Μαρτίου, κύλησε στο Μπρούκλιν της Ν. Υόρκης χωρίς να υπάρξει ούτε ένας φόνος. Το αυτονόητο μεταλλάσσεται σε κενοφανή εξέλιξη στην μεγαλούπολη του καπιταλισμού: ήταν η πρώτη φορά από την εποχή του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου μέχρι σήμερα, που μιά τέτοια παράξενη κοινωνική ειρήνη βασίλεψε στα σκοτεινά δρομάκια του Μπρούκλιν. Παράξενη; Μάλλον, αρκεί να σκεφθεί κανείς ότι η εγκληματικότητα στις ΗΠΑ στατιστικοποιείται με φόνους ανά ώρα, με βιασμούς ανά λεπτό, με κλοπές, επιθέσεις, τραυματισμούς, ληστείες ανά δευτερόλεπτο. Στο λαμπερό σκοτάδι της πανσέληνου, με φόντο τις μεταλλικές καμάρες της γέφυρας του Μπρούκλιν, οι δημοσιογράφοι των "Ν. Γιορκ Τάιμς" φωτογραφίζουν τον γκριζομάλη με τον ανασηκωμένο φαρδύ γιακά της καμπαρντίνας του να κοιτάζει στο άπειρο έτσι όπως συλλογίζεται κανείς με εμβρίθεια -είναι ο νέος λαϊκός ήρωας, ο πρώην διευθυντής της αστυνομίας της Ν. Υόρκης, ο exterminator από σάρκα και οστά, ο Ουίλιαμ Μπράτον, ο αρχιτέκτονας της καταστολής της εγκληματικότητας στην πόλη. Σήμερα, εκτός Σώματος πια, φλερτάρει τη δημαρχία και πλασάρει το βιβλίο του με τον μακρύ τίτλο και τις καλές πωλήσεις ("Πώς ο Κορυφαίος Αστυνομικός της Αμερικής Αντέστρεψε την Επιδημική Εγκληματικότητα") . Μαγκιά, αλλά η προπαγάνδα των image makers μπορεί εύκολα να ζωγραφίζει το πορτρέτο ενός σούπερ-μπάτσου που εξόντωσε τους κακούς της μητρόπολης, αλλά κάθε προσεκτικός αναγνώστης του σενάριου μπορεί να τρίψει τα μάτια του από την έκπληξη -πώς μπόρεσε τόσος αντιδραστικός λαϊκισμός και τόση σοβαροφανής παραφιλολογία να μεταλλάξει έναν "δεκανέα" της κρατικής καταστολής σε λαϊκό ήρωα!

Ας διαβάσουμε λίγη ιστορία πρώτα: ο Ουίλιαμ Μπράτον, κουράστηκε. Από το 1994 μέχρι το 1996 που έδρασε στο NYPD (New York Police Department) , υποχρεώθηκε να τα κάνει όλα. Και πρώτα απ' όλα, να καθαρίσει με δυο-τρία καλά λογίδρια τη δυσοσμία της διαφθοράς που ανακάλυψε (!) στα αστυνομικά τμήματα, όπου πολιτικά λόμπι, δημοτικές αρχές, λατινοαμερικάνοι μαστροποί και εξαθλιωμένοι ρουφιάνοι ψιλοαπατεώνες συνεργάζονταν για να κονομήσουν γρήγορα και εις βάρος του κοινωνικού συνόλου κατά πώς διδάσκει η κλίμακα αξιών της ελεύθερης αγοράς. Μετά, πήρε τους γορίλες του και βγήκε στο δρόμο. Μπήκε σε βαγόνια του υπόγειου σιδηρόδρομου, και στην πρώτη βόλτα τσάκωσε έναν παραπληγικό τριτοκοσμικό ζητιάνο και τον έχωσε μέσα. Επιντάτος μετά, έβαλε παρέες μπάτσων να κόβουν βόλτα στα σοκάκια και να τσιμπάνε όποιους πιάνανε επ' αυτοφόρω να κατουρούν ή να γράφουν ακατανόητα γκράφιτι συμμοριών στις γωνιές ή μέσα στους τηλεφωνικούς θαλάμους. Μετά, έβαλε μικτές περιπολίες αστυνομικών και πολιτών σε κάθε γειτονιά, γύρω από τα σχολεία να συλλαμβάνουν μαθητές σκασιάρχες -κι έπιασε δεκάδες απ' αυτούς. Ακόμη, έστειλε "ρούκις" στον υπόγειο να πιάνουν πρεζόνια και βαποράκια των μαφιόζων εστιατορίων, πλυντηρίων, σούπερμάρκετς, βιντεογκέιμς, πορνείων κι εκκλησιών. Τέλος, πέρασε χειροπέδες στους βραδυνούς μεθυσμένους που ισορροπούσαν δύσκολα σε όρθια στάση, και στους ταραχοποιούς που μαρσάρανε με τα δίκυκλα. Σε δύο χρόνια είχε μαζέψει αρκετούς. Έτσι, η πόλη έδειξε καθαρότερη.

Τουλάχιστον στατιστικά, μία και το μεγάλο έγκλημα έμεινε ανέπαφο, όπως και οι αιτίες που το γεννούν. Όμως, ακόμη κι αυτό αρκεί για να ενθουσιάσει κάθε πολιτικάντη όπως ο Ρούντολφ Τζουλιάνι, δήμαρχος της Ν. Υόρκης και άσπονδος... φίλος του Μπράτον όσο καιρό συνεργάζονταν μαζί στη διαχείριση της νεοϋρκέζικης κοινωνίας. "Πετύχαμε μείωση κατά 37% στις δολοφονίες, 21, 5% στις ληστείες και 18, 1% στις διαρρήξεις, ενώ συνολικά η εγκληματικότητα μειώθηκε κατά 18, 4%" δήλωσε πρόσφατα ο Τζουλιάνι. Πολλοί χαμογέλασαν με ικανοποίηση -οι αφελείς, οι σχεδιαστές της καταστολής και οι βαρώνοι του εγκλήματος.

Άλλοι, δεν βρήκαν το κουράγιο να ικανοποιηθούν. "Οι εγκληματολόγοι δεν μπορούν να δεχτούν ότι η κάμψη της εγκληματικότητας οφείλεται σε έναν μόνο παράγοντα, δηλαδή στην αστυνομική δράση του Μπράτον" έγραφε πρόσφατα η εφημερίδα του Λονδίνου "Σάντεϊ Τάιμς". Κι ο Τζέφρι Φάγκαν, εγκληματολόγος του πανεπιστημίου Κολούμπια, απαντά ότι "θα ήταν πρωτοφανές στην ιστορία των κοινωνικών επιστημών, να αποδοθεί σε μία μόνο αιτία μία τέτοια εντυπωσιακή μεταβολή της κοινωνικής συμπεριφοράς".

Έναν αιώνα πριν, είχε υπάρξει ο Τσέζαρε Λομπρόζο με τις θεωρίες του για τη φάτσα των εγκληματιών, που είναι τέτοια ώστε μπορείς να τους εντοπίσεις εύκολα και προληπτικά. Σήμερα, ήρθε η σειρά άλλων πιο εκλεπτυσμένων επιστημών κοινωνικής καταστολής -παράδειγμα οι θεωρίες του κορυφαίου ποινικολόγου των ΗΠΑ Τζέιμς Γουίλσον ο οποίος διατυπώνει την θεωρία της "ποιοτικής αστυνόμευσης": με απλά λόγια πρόκειται για την προπαγάνδιση μίας συνολικής αστυνομικής επίθεσης κατά κάθε κοινωνικής απόκλισης ή "μικροεγκληματικής δραστηριότητας". Στόχος η επίτευξη ενός "καθαρού περιβάλλοντος" χωρίς ταραχοποιούς, θορυβοποιούς, διαφορετικούς. Η πάταξη της διαφορετικότητας οδηγεί στην ομοιομορφία, κι αυτή στην ποιοτική αναβάθμιση της Δημόσιας Ασφάλειας. Όλα αυτά με την συνεργασία των φιλήσυχων πολιτών, σε επίπεδο δήμου, κοινότητας, γειτονιάς, κατά το τρίπτυχο "βλέπω, καρφώνω, προλαμβάνω". Η ποιοτική αστυνόμευση προτιμά την πρόληψη του εγκλήματος κι όχι την εκ των υστέρων διαλεύκανσή του, σύμφωνα με την άποψη του Γουίλσον. Που δεν παραλείπει να διευκρινίσει ότι ο Μπράτον "δανείστηκε" στοιχεία από τις θεωρίες του στις οποίες πρόσθεσε το αστυνομικό του δαιμόνιο. Ένα δαιμόνιο, που τα αμερικάνικα ΜΜΕ βαφτίζουν "αστυνόμευση μηδενικής ανοχής" -όπου κάθε κοινωνική απόκλιση είναι ενοχή, κάθε διαφορετικότητα είναι ύποπτη, και κάθε προληπτική σύλληψη ισοδυναμεί μ' ένα σκουπίδι λιγότερο στους δρόμους της πόλης.

Η υπόθεση έχει μέλλον: ήδη, οι κορυφαίοι συνεργάτες του Μπράτον τοποθετούνται στις διοικήσεις αστυνομικών τμημάτων στην Φλόριντα, στο Λος Άντζελες, στο Σικάγο. Η "μηδενική ανοχή" συν η "ποιοτική" και "κοινοτική αστυνόμευση" του Γουίλσον, δεν είναι παρά μια επίφαση κανονικότητας που φαίνεται να ζηλεύουν όλες οι πόλεις των τρομαγμένων (από τα τηλεοπτικά δελτία) , αστών. Ακόμη και στη δική μας Αθήνα, όπου ο "ληστής των ασανσέρ" αποδεικνύεται Έλληνας, οι μετανάστες εξακολουθούν να μην έχουν άλλοθι, η διαφορετικότητα κινεί την καχυποψία κι η κοινωνία μοιάζει να χρειάζεται μαζί με τις κλειδαριές ασφαλείας και μία αστυνόμευση "μηδενικής ανοχής".

Ο κοινωνικός εμφύλιος (αυτή η μικρο-εγκληματικότητα που τραβά τα βλέμματα σαν μαγνήτης) , δεν παράγει μόνο θέαμα και φθηνούς λαϊκούς ήρωες αλλά και ένα θαυμάσιο άλλοθι αντιμότητας όλων εκείνων που τον διαχειρίζονται. Και συχνά, συχνότατα, φορούν στολή. Όπως ο διάσημος κύριος του NYPD.

Δεν είναι πλήρης η καταγραφή των διεθνών γεγονότων που ακολουθεί. Μια πληρέστερη καταγραφή μας την απαγορεύει και ο περιορισμένος χώρος, αλλά και - κυρίως - ο περιορισμένος χρόνος. (Δεν διαθέτουμε βλέπετε κανένα δημοσιογραφικό «επιτελείο»). Τί νόημα έχει λοιπόν αυτή η αποσπασματική καταγραφή ; Για μας, δείχνει - καλύτερα από πολλές «θεωρητικές» α-ναλύσεις - τον κόσμο στον οποίο ζούμε. Έναν κόσμο με διεφθαρμένους πολιτικούς, διεφθαρμένους δικαστές, διεφθαρμένους μπάτσους και καραβανάδες.. Έναν κόσμο με αδίστακτους εμπόρους, με αδίστακτους επιχειρηματίες, με αδίστακτους τραπεζίτες και μεγαλογαιοκτήμονες... Έναν κόσμο που όλοι οι λαοί του αγωνίζονται να ανατρέψουν...
Εσείς, τί νόημα βγάζετε ;

__21/5/98 :__ Ο δικτάτορας της: Ινδονησίας, Σουχάρτο, παραιτείται κι ορκίζει πρόεδρο τον αντιπρόεδρό του, Χαμπίμπι. ★★★ Οι γιατροί του Ελ Σαλβαδόρ λήγουν την 23ήμερη απεργία τους, μετά την κυβερνητική αποδοχή των αιτημάτων τους, που κύρια αφορούν το φορολογικό και το μισθολογικό. Όσο για τις «παρεχόμενες στο λαό» υγειονομικές υπηρεσίες, καλύτερα να μην ρωτάει κανείς... ★★★ Μια στις τρεις Γιαπωνέζες κακοποιείται συστηματικά απ' τον σύζυγό της, όπως φαίνεται από σχετική έρευνα που διεξήγαν οι αρχές του Τόκυο ★★★ Η κυβέρνηση του Μεξικού ανακοινώνει ότι διαλύεται το ειδικό τμήμα «αντιμετώπισης απαγωγών» της μεξικανικής αστυνομίας. Η απόφαση παίρνεται τρεις μέρες μετά την σύλληψη τριών ανδρών του ειδικού τμήματος, οι οποίοι είχαν απαγάγει κάποιον βιοτέχνη και ζητούσαν λύτρα για να τον αφήσουν

__22/5/98 :__ Μια μέρα μετά την παραίτηση του Σουχάρτο, ο στρατός εισβάλλει στη βουλή της Ινδονησίας και διώχνει τους φοιτητές που την είχαν καταλάβει ★★★ Ένας στρατιώτης και τέσσερεις παρακρατικοί συλλαμβάνονται στην Τουρκία και ομολογούν ότι αυτοί πυροβόλησαν τον πρόεδρο της οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Εκίν Μπιρντάλ ★★★ Οι ανθρακωρύχοι της Σιβηρίας συνεχίζουν την απεργία που άρχισαν εδώ κι αρκετές εβδομάδες ζητώντας να τους καταβληθούν οι καθυστερούμενοι μισθοί του τελευταίου εξαμήνου. Στην υπόθεση επεμβαίνει Γιέλτσιν, που δηλώνει ότι «θα φροντίσει το θέμα προσωπικά». Πρόκοψαν... ★★★ 16 τουλάχιστον άνθρωποι σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας στην πρωτεύουσα της Αλγερίας. Να ευθύνονται άραγε οι ισλαμιστές, όπως όλοι προσπαθούν να μας πείσουν ; Ή μήπως κυβερνητικός μηχανισμός, όπως επιμένουν να υποστηρίζουν κάποιοι ; ★★★ Οι ένοπλες δυνάμεις της Τουρκίας εισβάλλουν για μιαν ακόμη φορά στο επί ιρακινού εδάφους Κουρδιστάν, με τις ευλογίες όλων εκείνων των (μέχρι δικαιολογημένης παρεξηγήσεως) πληθίων «ειρηνιστών» που διαμαρτύρονταν για την «γενοκτονία των Κούρδων απ' το καθεστώς του Σαντάμ» ★★★ Ο γερουσιαστής των ΗΠΑ, Newt Gingrich ανακοινώνει ότι, ύστερα από πιέσεις του Λευκού Οίκου, ακυρώνει την προγραμματισμένη επίσκεψή του στην αμερικανική πρεσβεία του Ισραήλ ★★★ Η NASA επιρρίπτει ευθύνες στη ρωσσική πλευρά για τις καθυστερήσεις στο πρόγραμμα κατασκευής νέου διαστημικού σταθμού ★★★ Μπορεί το μοναρχοφασιστικό καθεστώς του Μαρόκου να εξακολουθεί να ψήνει ζωντανούς τους πολιτικούς του αντιπάλους, το Associated Press, ωστόσο, προβάλλει το επικείμενο «φεστιβάλ ισλαμικής θρησκευτικής μουσικής της Φεζ», ως «πολιτιστικό γεγονός μεγίστης σημασίας» ! Ξύλο, δηλαδή, και βασανιστήρια μετά μουσικής ! ★★★ Εκατοντάδες διαδηλωτές καταλαμβάνουν το κυβερνείο της Μαχασκάλα, στη Νότια Ρωσσία, διαμαρτυρόμενοι για την καταδίκη σε θάνατο εξ ασιτίας πού τους επιβάλλει η νεοφιλελεύθερη πολιτική των νέων τσάρων. Η αστυνομία δεν τολμά να επέμβει και εκλιπαρεί την «αυτοσυγκράτηση» των διαδηλωτών ★★★ Καίγεται το νότιο Μεξικό από τις πυρκαγιές (για τις οποίες ίσως να μην ευθύνεται μόνο το Ελ Νίνιο). Ιδιαίτερα απειλείται το πασίγνωστο πια δάσος των Λακαντόν στις Τσιάπας ★★★ Ο «πνευματικός ηγέτης» του Θιβέτ, Δαλάι Λάμα, δηλώνει στον τύπο πως θα πρέπει να σταματήσει η άσκηση πιέσεων προς την Ινδία για να σταματήσει τις πυρηνικές δοκιμές. Αξίζει να επισημάνουμε, εδώ, δυο «παράπλευρες» πτυχές του θέματος : 1) Οι δηλώσεις του Δαλάι Λάμα στηλιτεύονται με ιδιαίτερη οξύτητα από τον τύπο και τα ΜΜΕ της Κίνας, ενώ αγνοούνται επιδεικτικά απ' τα αντίστοιχα των ΗΠΑ. 2) Η στρατιωτική προσέγγιση της Τουρκίας με το αντίπαλο των Ινδιών Πακιστάν, υπό τις ευλογίες των Αμερικάνων, ίσως να μην είναι «άσχετη»... ★★★ εργάτες βιομηχανίας βεγγαλικών, στη νότια Κίνα, σκοτώνονται όταν τα βεγγαλικά εκρήγνυνται. Λεπτομέρεια : Πρόκειται για εργοστάσιο ιδιωτικό και μάλιστα ιαπωνικής ιδιοκτησίας... ★★★ Οι Μπαχάμες αποφάσισαν να μην γίνουν «παράδεισος λαθρομεταναστών». Οι πρώτοι 100 περίπου μετανάστες από την Κούβα, υποχρεώνονται να επιστρέψουν στην πατρίδα τους ★★★ Κυβερνητικός αξιωματούχος της Σαουδικής Αραβίας δηλώνει ότι «δεν υπήρξε ξένος δάκτυλος στην επίθεση κατά της βάσης των ΗΠΑ στο Χομπάρ, τον Ιούνη του 1996. Οι δράστες ήταν Σαουδάραβες...» ★★★ Παρά τα τεράστια ποσά που έχουν δαπανηθεί για το στήσιμο και την διαφήμιση της Expo-98, της «τελευταίας διεθνούς έκθεσης του αιώνα», στην Λισσαβόνα, οι επισκέπτες, στα εγκαίνια, δεν ξεπερνούν τις 12.000, έναντι των 50.000 τουλάχιστον που περίμεναν οι διοργανωτές. Το «θαύμα της ένταξης της Πορτογαλίας στην Ευρωπαική Ένωση» φαίνεται ότι δεν είναι και τόσο αποδοτικό... ★★★ Σε ηλικία 53 ετών πεθαίνει ο αντιπρόεδρος του Ευρωπαικού Κοινοβουλίου, Φρανσίσκο Λούκας Πέρες, παλιό τσιράκι του δικτάτορα της Πορτογαλίας, Σαλαζάρ ★★★ Αντίπαλοι των Ταλιμπάν χτυπούν με ρουκέττες το αεροδρόμιο της Καμπούλ, της πρωτεύουσας του Αφγανιστάν ★★★ Η UNICEF, η γνωστή οργάνωση του Οργανισμού Ηνωμένων Εγκληματιών που έχει αναλάβει την εκμετάλλευση εκατομμυρίων παιδιών σ' ολόκληρο τον κόσμο, απευθύνει «έκκληση για τον τερματισμό των βιαιοτήτων στην Σιέρρα Λεόνε»... Θα πρέπει να διαθέτει κανείς ευφυία καλοκάγαθων νοικοκυραίων και ηθική Ελλήνων πολιτικάντηδων για να μην διαολοστείλει τους «προστάτες των παιδιών», που με τόση αδιαντροπιά εξακολουθούν να προβάλλουν όλα τα διεθνή - και τα ελληνικά - ΜΜΕ. ★★★ Δικαστήριο της Οκινάβα καταδικάζει την κυβέρνηση της Ιαπωνίας στην καταβολή αποζημίωσης ύψους 10 εκατομμυρίων δολλαρίων στους περιοίκους της αμερικάνικης βάσης της περιοχής, λόγω της «ζημίας που έχουν υποστεί από τον θόρυβο των αεριωθουμένων πολεμικών αεροσκαφών». Όσοι απ' τους κατοίκους του Ελληνικού, της Μίκρας, των Σπάτων, νοιώθουν να παίρνουν τα μυαλά τους αέρα, ας θυμηθούν ότι μιλάμε για μια πολύ περίεργη χώρα, όπου οι εισαγγελείς, οι δικαστές, οι πολιτικάντηδες, οι καπιταλιστές έχουν ακόμη την καλή συνήθεια να αυτοκτονούν όταν ανακαλύπτονται οι κομπίνες τους... ★★★ Ο Μεξικανός πρόεδρος Ernesto Zedillo καταγγέλλει την ανάμιξη πρακτόρων της αμερικάνικης CIA στο ξέπλυμα βρώμικου χρήματος από τις μεξικανικές τράπεζες. Απορία 1η : Τώρα το πήρε πρέφα ;... Απορία 2η : Καλά. Όλοι μας ψιλοκαταλαβαίνουμε τί θα πει «βρώμικο» χρήμα. Ποιός θα μπορούσε, όμως, να μας εξηγήσει ποιό χρήμα είναι «καθαρό» ;... ★★★ Η κυβέρνηση της Αυστρίας δηλώνει αποφασισμένη να εμποδίσει την κατασκευή πυρηνικού σταθμού παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος στην γειτονική της Σλοβακία ★★★ Σάλος ξεσπάει στη Γερμανία από την επίσημη παραδοχή αυτού που, χρόνια τώρα, φώναζαν οι οικολογικές ομάδες. Ότι, δηλαδή, από τα κιβώτια, με τα οποία μεταφέρονται τα πυρηνικά απόβλητα, διαρρέει ραδιενέργεια από την οποία έχουν μολυνθεί δεκάδες εργαζόμενοι στις εταιρίες μεταφοράς πυρηνικών αποβλήτων - κυρίως στην Castor - αλλά και ανύποπτοι περαστικοί

★★★ Στην Γερμανία, συνεχίζονται οι - δυστυχώς, μεθεόρτιες - αντιδράσεις των αντιφασιστών της Κάτω Σαξονίας για την εκλογική νίκη της ναζιστικής Deutsche Volksunion (DVU = Γερμανική Λαική Ένωση). Οι αντιφασίστες μαζεύουν υπογραφές προκειμένου να ζητήσουν ➜ συνέχεια στη σελίδα 18

ΣΚΕΨΟΥ - ΠΡΑΞΕ ΑΠΟ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ (ΜΟΝΟ ΤΟΤΕ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΧΕΙ ΕΛΠΙΔΑ)

"Σε ποιον θα απευθυνόμαστε να μας αναλύει (τα θέματα) όταν θα έχεις πεθάνει;", ήταν η ερώτηση που έκανε στο Νόαμ Τσόμσκι αγωνιούντας χρήστης του Ιντερνετ. Η απάντηση του Αναρχικού στοχαστή, χαρακτηριστική: "Σε οποιονδήποτε λογικό δεκάχρονο που έχει τα μάτια του ανοικτά". Τι ειρωνική απάντηση, μπορεί να σκεφτούν κάποιοι. Εδώ απ' ότι φαίνεται αρκετός κόσμος ανησυχεί τι θα κάνει όταν θα χάσει τον ιδεολογικό γκουρού του και ο τελευταίος αντί να τον καθησυχάσει, τον φτύνει με στυλ, απαντώντας του ότι ο οποιοσδήποτε είναι σε θέση να αναλύσει αρκεί να έχει τα μάτια του ανοικτά. Ετσι απλά.
Αποφεύγοντας την σύγχιση και τα διάφορα ιδεολογήματα, που ίσως κάποιοι άλλοι λόγω ματαιοδοξίας αλλα και πολιτικής θέσης να δήλωναν σε παρόμοιες ερωτήσεις, ο, πασίγνωστος ανά την υφήλιο, καθηγητής γλωσσολογίας δηλώνει ξεκάθαρα την καθαρά αναρχική του άποψη περί "θεωρητικής πρωτοπορίας" διαλύωντας τις ψευδαισθήσεις : "Δεν χρειαζόμαστε ειδικούς. Είναι αλήθεια, λόγω των πολλών βιβλίων που έχω γράψει, ότι είμαι αναπόσπαστο μέρος της θεωρητικής αντίστασης απέναντι στις κατά τόπους εξουσίες αλλά είναι ψέμμα και σύγχιση ότι αποτελώ και το τέλος της. Χιλιάδες (ελπίζω) άλλοι θα ακολουθήσουν αυτό το ταξίδι της έρευνας και της αναζήτησης με αποτελέσματα πιο σημαντικά από τα δικά μου. Γι' αυτό προτρέπω όλους όσους αισθάνονται ελεύθερα μυαλά να μην υποκύψουν σε καμμία διανοητική πρωτοπορία που θα τους εξηγεί τι και πως το κάνουν, αλλά αντίθετα να αποφασίσουν οι ίδιοι για τις υποθέσεις που τους αφορούν ". Τα παραπάνω, βέβαια, δεν αποτελούν λεγόμενα του Τσόμσκι. Ομως τι σημασία έχει; Αυτά ξεκάθαρα εννοεί. Η συνείδηση και δη η ταξική δεν χρειάζεται διαμεσολαβητές. Δεν χρειάζεται καθοδηγητές που θα εξηγούν στους "αδαείς" πως να κάνουν αγώνα και επανάσταση οδηγώντας τους στην χώρα της ιδεολογικής επαγγελίας. Η ίδια η ιστορία των εργατικών αγώνων το έχει επιβεβαιώσει. Τα πιο επαναστατικά-ριζοσπαστικά κινήματα ήταν αυτά που δεν είχαν σταθερή ιδεολογική ηγεσία της οποίας ο λόγος ήταν το καθάριο ευαγγέλιο της ελευθερίας (βλέπε Μπολσεβίκους και τα κατα τόπους κομμουνιστικά κόμματα) αλλά αντίθετα αυτά στα οποία όλες οι διεργασίες, ιδεολογικές και άλλες, προέρχονταν από τη βάση (τους απλούς αγωνιστές επαναστάτες δηλαδή) η οποία αποφάσιζε αμεσο-δημοκρατικά για το μέλλον του καθένος από αυτά.
Μα, θα σκεφτείτε, πάντα κάποιος δεν αποτελεί το εφαλτήριο απ' όπου ξεπηδάει η επαναστατική ορμή; Πάντα κάποιοι δεν ήταν μπροστάρηδες σε αυτές στιγμές της ιστορίας που άσχετα από το αν άλλαξαν ή όχι τον κόσμο σημάδεψαν την μνήμη όλων των λαών του πλανήτη; Και για να το πάμε πιο μακριά, ακόμα και οι ίδιοι οι Αναρχικοί δεν αναγνώριζαν και αναγνωρίζουν ανάμεσα στους συντρόφους εκείνους που ο λόγος τους έχει κάποια "ηγετική" βαρύτητα; Αυτούς τους διανοητές που έκφρασαν, όχι πάντα επιτυχημένα, τις Αναρχικές απόψεις; Ο Μπακούνιν ή ο Τσόσμσκι, λόγου χάρη, δεν είναι μέσα σε αυτούς;
Δεν θα διαφωνήσουμε. Θα ισοδυναμούσε με παραλογισμό να υποστηρίξει κάποιος το αντίθετο. Πάντα θα υπάρχουν ορισμένα πρόσωπα ή ομάδες που τα λεγόμενα τους θα εκφράζουν συλλογικές επαναστατικές θέσεις, σε όλες τις ιστορικές στιγμές, ξεφεύγοντας από τις υποκειμενικές (τις πιο πολλές φορές) προσωπικές εκτιμήσεις. Ομως από το να εκφράζεις και να παλευείς για τις θέσεις σου (και συνήθως να δικαιώνεσαι) στο να τις επιβάλλεις ως μονόδρομο εξοντώνοντας όλους όσους διαφωνούν (όπως έκαναν οι γραφειοκράτες κομμουνιστές) υπάρχει μια μεγάλη απόσταση. Αυτές ακριβώς ήταν οι διαφορές των Αναρχικών σε σχέση με όλους τους υπόλοιπους: Ποτέ δεν επέβαλλαν την προσωπική τους επαναστατική αλήθεια με το πρόσχημα του επιστημονισμού και της διαλεκτικής (αντίθετα προκαλούσαν τον διάλογο και καλλιεργούσαν, όσο μπορούσαν, ισότιμες σχέσεις μεταξύ των συντρόφων και όχι μόνο). Ποτέ δεν αναζήτησαν πνευματικά δικαιώματα για τα λεγομενά τους. Πάντα άφηναν τον λόγο τους να διαχυθεί ελεύθερα στους κόλπους των κοινωνιών που έδρασαν (ακόμα κι αν κάτι τέτοιο δεν τους προστάτευε από τις πολλές συνειδητές διεστρευλώσεις των αντιπάλων τους). Ο λόγος τους ήταν τέτοιος που πέρα από τις λίγες αλλά σημαντικές αρχές που χαρακτηρίζουν την Αναρχική θεώρηση είναι αδύνατον να περιχαρακωθεί σε στενά ιδεολογικά πλαίσια. Αυτό εξάλλου φαίνεται κι από την ύπαρξη πολλών διαφορετικών εκφράσεων στον αντι-εξουσιαστικό χώρο (Αναρχο-συνδικαλιστές, αναρχο-κομμουνιστές, οικο-αναρχικοί, ιλεγκαλιστές, κοινοτιστές και πάει λέγοντας) αλλά και από την οικειοποίηση αρκετών αναρχικών ιδεών απ' όλο το φάσμα της αριστεράς, γεγονός που ισχύει και στον ελληνικό χώρο. Και για να τελειώνουμε, οι Αναρχικοί ήταν πάντα υπέρ της θεμελιώδους φράσης "Σκέψου μόνος σου, μην περιμένεις να σου εξηγήσουν οι άλλοι". Μόνο τότε η επανάσταση έχει ελπίδα...

➔ συνέχεια από τη σελίδα 16 απ' το ομοσπονδιακό συνταγματικό δικαστήριο την ακύρωση των εκλογών. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, δεν σημειώνουν μεγάλη επιτυχία. Μέχρι σήμερα έχουν υπογράψει λιγότερα από 280.000 άτομα (με δικαίωμα ψήφου, όπως απαιτεί ο νόμος) [illegible] οι διοργανωτές της κινητοποίησης (Πράσινοι, Σοσιαλιστές) δηλώνουν πως θα περιμένουν μέχρι τον Αύγουστο, για να ζητήσουν απ' το κράτος να μαζέψει τα χαϊδεμένα παιδιά του... ★★★ 16χρονος μαθητής αποβάλλεται απ' το σχολείο του, επειδή κουβαλάει στην τάξη ένα αυτόματο. Την άλλη μέρα, καταλαμβάνεται από αμόκ. Μπαίνει στο σχολείο κι... όποιον πάρει ο χάρος. Συμβαίνει - που αλλού ; - στις ΗΠΑ ★★★ Στο Κόσοβο, Σέρβοι και Αλβανοί εξακολουθούν να αλληλοσφάζονται ★★★ Η Μαφία της Σενεγάλης κινδυνεύει να χάσει τις εκλογές. Διευκρίνιση : «Μαφία», λέγεται το σοσιαλιστικό κόμμα της χώρας που κυβερνάει εδώ και τέσσερεις περίπου δεκαετίες ★★★ Η κυβέρνηση της Αιθιοπίας αρχίζει ειρηνευτικές συνομιλίες με την Ερυθρέα ★★★ Πεινασμένοι αγρότες της Βραζιλίας στήνουν ενέδρα σε εθνική οδό και απαλλοτριώνουν το φορτίο των διερχομένων φορτηγών ★★★ Το αμερικάνικο κογκρέσσο τάσσεται υπέρ της χρησιμοποίησης του στρατού για να εμποδίσει την είσοδο «λαθρομεταναστών» από το Μεξικό στις ΗΠΑ ★★★ Η «αρμόδια επιτροπή» του ΟΗΕ «ανακαλύπτει» πως η γερμανική αστυνομία βασανίζει κρατούμενους, κατά προτίμηση αλλοδαπούς. Σώπααα ! ★★★ Στο Μαγδεμβούργο, στην Thale και στο Moellausen της Γερμανίας, ναζιστές βεβηλώνουν εβραϊκά νεκροταφεία και ξυλοκοπούν αλλοδαπούς ★★★ Στα ίχνη του Σημίτη βαδίζει ο Φουτζιμόρι, στο Περού. Εκσυγχρονισμός μέχρι παλαιολιθικής εποχής, με άλλα λόγια. Η νέα λέξη, που εισέβαλε στην καθημερινή ζωή των Περουβιανών, είναι «CETICOS» (Centro de Exportacion, Transformacion, Industria, Comercializacion y Servicios = Κέντρο Εξαγωγών, Μεταποιήσεων, Βιομηχανίας, Εμπορευματοποίησης και Υπηρεσιών). Τα Ceticos - που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια σ' όλη τη χώρα - δεν είναι παρά ιδιωτικές εταιρίες στις οποίες το περουβιανό κράτος εκχωρεί την περιουσία του δημοσίου, περιουσία που την έχει πληρώσει με ιδρώτα και αίμα ο εργαζόμενος λαός. Σήμερα, μάλιστα, η κυβέρνηση προχώρησε και στην ψήφιση νόμου για την λειτουργία των Ceticos. Σύμφωνα με τον νέο νόμο, το 80 % των παραγομένων από τα «κέντρα» αγαθών θα εξάγεται στο εξωτερικό και μόνο το 20 % της παραγωγής θα διατίθεται στην εσωτερική αγορά ★★★ Η «φιλολαϊκή» αυτή πολιτική του Φουτζιμόρι, πάντως, φαίνεται πως εκτιμάται δεόντως, αν όχι απ' τους «φιλελεύθερους», τουλάχιστον απ' τους «σοσιαλιστές» εξουσιαστές. Έτσι, μαθαίνουμε ότι σήμερα αποκαθίστανται οι σχέσεις του Περού με το Βιετνάμ και γίνονται τα εγκαίνια του περουβιανού προξενείου στο Ανόι...

23/5/98 : Ξαναβγαίνουν στους δρόμους οι Ινδονήσιοι φοιτητές, καθώς ο νέος δικτάτορας, Γιουσούφ Χαμπίμπι, δηλώνει πως θα ακολουθήσει την πολιτική που χάραξε ο Σουχάρτο ★★★ Σύμφωνα με αμερικανικές πληροφορίες, η γερμανική κυβέρνηση «προειδοποιεί» τους Γερμανούς βιομηχάνους να σταματήσουν τις δοσοληψίες τους με το Πακιστάν, καθώς το τελευταίο ενδέχεται να χρησιμοποιήσει το γερμανικό know-how για την κατασκευή πυρηνικών όπλων ★★★ «Μετά τις πρόσφατες πυρηνικές δοκιμές, οποιαδήποτε πρόκληση της Ινδίας στο Κασμίρ θα αντιμετωπισθεί αποφασιστικά», δηλώνει ο Πακιστανός πρωθυπουργός Ναουάζ Σαρίφ ★★★ Ανάστατες είναι οι λιμενικές αρχές της Ιταλίας. Άγνωστο ταχύπλοο σκάφος ποντίζει στα ανοιχτά των ιταλικών ακτών βόμβες βυθού ! Σύμφωνα με πληροφορίες, η έκρηξη μιας τέτοιας βόμβας έχει ήδη κοστίσει τη ζωή σε έναν δύτη ★★★ Και, βέβαια, ο Δαλάι Λάμα μπορεί να γλύφει άνετα το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα των Ινδιών και να επαινεί τις πυρηνικές του φιλοδοξίες. Οι ινδικές αρχές, ωστόσο, δεν δείχνουν να «μασάνε». Έτσι, η ινδική αστυνομία χρησιμοποιεί τα κλομπς της για να διαλύσει καμμιά εκατοστή Θιβετιανούς που διαδηλώνουν έξω από την πρεσβεία της Κίνας στο Νέο Δελχί, ζητώντας τον τερματισμό της κινεζικής κατοχής του Θιβέτ. Πάνω από δέκα Θιβετιανοί καταλήγουν στο νοσοκομείο με βαρειά τραύματα ★★★ Παρά τις σχετικά έντονες επικρίσεις στην Ιαπωνία και τις εντονότερες σε άλλες ασιατικές χώρες, σε κινηματογράφο του Τόκυο γίνεται σήμερα η επίσημη πρεμιέρα ταινίας που, ούτε λίγο - ούτε πολύ, προσπαθεί να δικαιολογήσει τις ωμότητες των ιαπωνικών στρατευμάτων κατοχής στην Κορέα, στην Κίνα, στο Βιετνάμ κ.λπ., στη διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ★★★ Ο υπουργός εξωτερικών της Συρίας, Φαρούκ Ας-Σαράα, δηλώνει πως η κυβέρνηση του απορρίπτει ισραηλινό σχέδιο για την απόσυρση του ισραηλινού στρατού από το νότιο Λίβανο, αν η Συρία δεχθεί την συνέχιση της κατοχής των υψωμάτων του Γκολάν ★★★ «Ελάχιστοι μεταρρυθμιστές - Πάμπολλοι στρατιωτικοί», είναι το σχόλιο της σημερινής γερμανικής Tageszeitung για τη νέα κυβέρνηση της Ινδονησίας ★★★ Σύμφωνα με την ίδια εφημερίδα, ανεβαίνει το θερμόμετρο στον Καύκασο. «Οι αυτονομιστικές τάσεις της καυκασιανής δημοκρατίας του Νταγεστάν (που «ανήκει» στη Ρωσσία, ενδέχεται να οδηγήσουν σε εμφύλιο πόλεμο» ★★★ Στο Mount Clemens του Μίτσιγκαν των ΗΠΑ, συλλαμβάνονται δυο αδελφές, κατηγορούμενες ότι σκότωσαν κοινωνικό λειτουργό που είχε πάει για να πάρει (ύστερα από δικαστική απόφαση) τα ανήλικα παιδιά της μεγαλύτερης για να τα οδηγήσει σε ίδρυμα ★★★ Σε ηλικία 90 ετών πεθαίνει στη Νέα Υόρκη ο Telford Taylor, ένας από τους δικαστές που δίκασαν τους ναζιστές εγκληματίες στη Νυρεμβέργη, μετά το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου

24/5/98 : Ζήλεψαν οι δημοτικές αρχές της Νέας Υόρκης το χάλι, στο οποίο έχουν οδηγήσει το κλεινόν άστυ οι διάφοροι (όλοι ανεξαιρέτως) δήμαρχοι Αθηναίων και ιδιαίτερα την κατάντια της πλατείας Κοτζιά. Έτσι, από σήμερα, απαγορεύεται η πώληση τροφίμων (χοτ ντογκς, χάμπουργκερς κ.λπ.) από πλανόδιους πωλητές στα πεζοδρόμια του Μανχάτταν ★★★ Λιγότεροι από 200 ήταν τελικά οι «βετεράνοι του Βιετνάμ» που υπάκουσαν στις εκκλήσεις των εφεδροπολεμιστικών τους οργανώσεων και συμμετείχαν σε πορεία με μοτοσυκλέττες έξω από την βιετναμική πρεσβεία στην Ουάσιγκτων ★★★ Το αμερικάνικο αεροπλανοφόρο Independence φεύγει τελικά από τον Περσικό Κόλπο ★★★ Απόπειρα αεροπειρατείας εκδηλώνεται στο Πακιστάν, αλλά λήγει άδοξα, καθώς το αεροπλάνο των Πακιστανικών Αερογραμμών αναγκάζεται να προσγειωθεί επειδή του τελείωσαν τα καύσιμα. Απ' τους 38 επιβάτες δεν έπαθε κανείς τίποτε ★★★ Σε ήρεμο κλίμα - κατά τα ειδησεογραφικά πρακτορεία - διεξάγονται προεδρικές εκλογές στη Σενεγάλη ★★★ Εκατοντάδες χριστιανοί των Ινδιών συγκρούονται με την ινδική αστυνομία στο Αμριτσάρ, καθώς προσπαθούν να εισβάλουν στο Πακιστάν, διαμαρτυρόμενοι για την πρόσφατη ψήφιση νόμου που προβλέπει την ποινή του θανάτου για όποιον προσβάλει την ισλαμική θρησκεία. Η πακιστανική δικαιοσύνη έχει ήδη καταδικάσει σε θάνατο Πακιστανό χριστιανό (η εκτέλεσή του έχει ανασταλεί προσωρινά ύστερα από τις διεθνείς αντιδράσεις). Πριν λίγες μέρες, εξ άλλου, πέθανε ο Πακιστανός ρωμαιοκαθολικός επίσκοπος Ιωάννης Ιωσήφ, ένας από τους φανατικότερους επικριτές του νέου νόμου, γεγονός που έρριξε, φυσικά, λάδι στην φωτιά ★★★ Ο απόταχτος αντισυνταγματάρχης Hugo Chavez, επικεφαλής ομάδας στρατιωτικών επιχείρησε σήμερα - για μιαν ακόμη φορά - να ανατρέψει τον «δημοκρατικά εκλεγμένο» πρόεδρο της Βενεζουέλας. Οι αρχές τον συνέλαβαν, πριν καν εκδηλωθεί το πραξικόπημα. Λίγα λεπτά μετά τη σύλληψή του, ωστόσο, ο Chavez οδηγήθηκε σε τηλεοπτικό σταθμό του Καράκας, απ' όπου απηύθυνε έκκληση προς τους συστασιώτες του να καταθέσουν όπλα. Και βέβαια όλοι θα έσπευδαν να υποθέσουν κάποιο «δημοκρατικό» περίστροφο κολλημένο στην πλάτη του. Τα πράγματα, ωστόσο, δεν είναι ακριβώς έτσι... Βλέπετε, ο Chavez, που είχε αποπειραθεί και πάλι να καταλάβει ένοπλα την εξουσία το 1992 και καταδικάστηκε σε φυλάκιση [illegible] ετών για εκείνη την ενέργεια, σήμερα... ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑΣ !!!

«...Αυτοί, που μας μιλούν, πως θέλουν το καλό μας, ποτέ τους δεν ακούν το δίκιο το δικό μας...»

Νικόλας Άσιμος

1000 σύντροφοι, σκοτωμένοι τα τελευταία 10 χρόνια...
Άνθρωποι, άντρες και γυναίκες, σαν και σας... Με μια προσωπική ζωή... Με μια ιστορία... Με συγγενείς... Με φίλους... Με συντρόφους... Με γνωστούς...
Για μας, έρχεται πρώτο αυτό το με «με συντρόφους».
Άνθρωποι που στάθηκαν συνεπείς στους συντρόφους τους. Άνθρωποι που η ζωή τους δεν είχε - δεν μπορούσε να έχει - νόημα χωρίς αυτή τη συνέπεια στους συντρόφους. ΟΧΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΦΗΡΗΜΕΝΕΣ ΑΡΧΕΣ. ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ !!!
Μας λένε πως αδιαφορούμε για τον άνθρωπο. Πως αδιαφορούμε για την ζωή. Πως; αδιαφορούμε για τον άνθρωπο...
Εξαρτάται.
Εξαρτάται από το πώς βλέπουμε τον άνθρωπο.
Εμείς, που είδαμε χιλιάδες συντρόφους μας να πεθαίνουν, στη μάχη, στα βασανιστήρια, στην απεργία πείνας, δεν μπορούμε να νοήσουμε τον άνθρωπο, όπως τον νοείτε εσείς. Για μας, ο άνθρωπος δεν πεθαίνει στο κρεββάτι του. Σκοτώνεται, όπως σκοτώνει. Ζει ελεύθερος, ακόμη και μέσα στη σκλαβιά, γιατί την ελευθερία την έχει στην καρδιά του. Όνειρό του είναι να ζήσει χωρίς εισαγωγικά. Κι αν είναι να πεθάνει, να πεθάνει με το όπλο στο χέρι. Εφιάλτης του είναι τα δικά σας «τέλη ανεπαίσχυντα, ειρηνικά»...
Οι δικοί μας συγγενείς, φίλοι, σύντροφοι... οι δικοί μας γνωστοί, μας γνωρίζουν απ' αυτό : μας γνωρίζουν απ' το αίμα που χύνουμε σ' αυτόν τον πόλεμο.
Εσείς, μπορεί να το λέτε «σταλινική προσήλωση», «λατρεία του κόμματος», «εκμηδενισμό του ανθρώπου»...
Εμείς, το λέμε ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ.

Αφορμή για τα παραπάνω λόγια, η «εξαφάνιση» και ίσως ο θάνατος - ΒΙΑΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ... ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ! - ενός συντρόφου απ' την Τουρκία. Ο σύντροφος άφησε πίσω του μια γυναίκα και δυο ανήλικα παιδιά. Είχε μια ζωή, σαν όλων των Ανθρώπων τις ζωές...

Τον Μεχμέτ Αλί Μαντάλ τον γνωρίσαμε στην Ελλάδα. Φάγαμε κι ήπιαμε μαζί. Μαζί μιλήσαμε και τραγουδήσαμε τον πόνο του, τον πόνο μας, για τη Λευτεριά... Για τη Λευτεριά, που δεν μπορεί να είναι παρά πανανθρώπινη... Για τη Λευτεριά που δεν χαρίζεται, μα παίρνεται... Με τον αγώνα... Με τα όπλα...

Κάποια στιγμή δεν τον ξανάδαμε.

Η ανακοίνωση - έκκληση των συντρόφων του DHKC, λιτή μέσα στην τραγικότητά της, είναι λοιπόν και έκκληση δική μας

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΕΚΚΛΗΣΗ

Αδελφέ ελληνικέ Λαέ,

Για μιαν ακόμη φορά, το κράτος της Τουρκίας προσπαθεί να εξαφανίσει τέσσερεις επαναστάτες. Οι σύντροφοί μας, Μεχμέτ Αλί Μαντάλ, Χασάν Αϋντογάν, Μετίν Αντάτς και Νεσλιχάν Ουσλού, αγνοούνται από τις 31 Μάρτη 1998. Αυτοί οι τέσσερεις άνθρωποι είναι επαναστάτες. Για τον λόγο αυτό, το κράτος της κοντργκερρίλλα θέλει να τους εξαφανίσει. Όπως εκατοντάδες άλλοι, στο φασιστικό καθεστώς της Τουρκίας, έτσι κι αυτοί οι τέσσερεις άνθρωποι θα μπουν στη λίστα των αγνοουμένων, επειδή θέλουν μια ελεύθερη, ανεξάρτητη πατρίδα, θέλουν αδελφοσύνη των λαών, θέλουν ένα σοσιαλιστικό μέλλον.

Ας σηκώσουμε όλοι μαζί τη φωνή μας κι ας τους ζητήσουμε από το φασιστικό καθεστώς : ΤΟΥΣ ΠΗΡΑΤΕ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ. ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ !

Η εξαφάνιση των πολιτικών αντιπάλων είναι η επίσημη πολιτική του φασιστικού κράτους της Τουρκίας.

Ας ρωτήσουμε, όλοι μαζί :

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΙ, Ο ΧΑΣΑΝ, Ο ΜΕΤΙΝ, Η ΝΕΣΛΙΧΑΝ ;

Τους είδαν τελευταία φορά στη Σμύρνη, στις 31 Μάρτη. Βρίσκονταν εκεί για την εκτέλεση του επαναστατικού τους καθήκοντος.

Ο Μεχμέτ Αλί Μαντάλ, 40 ετών, ζούσε τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, παντρεμένος με δυο ανήλικα παιδιά.

Ο Μετίν Αντάτς, 50 ετών, ήταν εκπρόσωπος του Λαϊκού Συμβουλίου των Αγροτών της Περγάμου.

Ο Χασάν Αϋντογάν, 24 ετών, είχε κι αυτός φυλακιστεί και μετά την φυλακή συνέχιζε τον αγώνα.

Η Νεσλιχάν Ουσλού, ήταν δημοσιογράφος στις εφημερίδες «Επαναστατική Νεολαία» (Ντεβρμτζή Γκεντσλίκ) και «Απελευθέρωση» (Κουρτουλούς). Είχε συλληφθεί και φυλακιστεί πολλές φορές και η αστυνομία την είχε επανειλημμένα απειλήσει πως θα την σκότωνε. Αυτή όμως συνέχιζε πάντα τον αγώνα για την επανάσταση.

Ζητούμε την συμπαράσταση όλων των δημοκρατικών φορέων.

Ας κινητοποιηθούμε όλοι μαζί.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΙ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ.

Το φασιστικό κράτος θα λογοδοτήσει στον Λαό, για τα βασανιστήρια, για τις εκτελέσεις, για τις εξαφανίσεις.

ΖΗΤΩ Η ΛΑΪΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ !

Απαιτείστε να μην εξαφανιστούν οι τέσσερεις σύντροφοι, πριν να είναι πολύ αργά, στα φαξ : (Αστυνομική Διεύθυνση Σμύρνης) 0090-232-4890800 ή 4490029 και (Υπουργεία Δικαιοσύνης, Άγκυρα 0090-312-4191331 ή 4173984

DHKC - Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο, Η Εκπροσώπηση στην Ελλάδα τηλ. 3848330 - 3818348. Αθήνα 6-5-1998

ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΓΛΩΣΣΩΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ;

Το Κέντρο Σπουδών Νοτιοανατολικής Ευρώπης (**Centre d' Études Sud-Est Européennes**) είναι ένα διεθνές ίδρυμα, με έδρα στο Βουκουρέστι, αφιερωμένο στη μελέτη θεμάτων που αφορούν τον ευαίσθητο αυτό χώρο και επιδίωξή του την αλληλογνωριμία των λαών της περιοχής.
Πριν 10 περίπου χρόνια, το ΚΣΝΕ άνοιξε παράρτημα και στη χώρα μας, στην οδό Καπλανών (δυο τετράγωνα πάνω από τη Νομική, προς τα Εξάρχεια), σ' ένα διόροφο παλιό σπίτι.
Εκεί, οργανώθηκαν και τα πρώτα μαθήματα ξένων γλωσσών : Αλβανικά, Βουλγαρικά, Ρουμανικά, Σερβοκροατικά, Τουρκικά, που σύντομα επεκτάθηκαν στα Ρωσσικά και στα Ουκρανικά.
Το εγχείρημα ήταν δύσκολο και - κυρίως - πολυδάπανο. Και δεν θα μπορούσε να προχωρήσει, αν το Κέντρο δεν έπαιρνε επιχορήγηση από τα υπουργεία παιδείας και εξωτερικών.
Βέβαια, η κυβερνητική επιχορήγηση σήμαινε και κάποιες συγκεκριμένες κατευθύνσεις του έργου του Κέντρου. Έτσι, οι πρώτοι μαθητές του ήταν - «κατά προτίμηση» - στρατιωτικοί και διπλωματικοί υπάλληλοι. Σύντομα, όμως, η κατάσταση άλλαξε. Ήρθαν υπάλληλοι και των άλλων υπουργείων και - τα τελευταία δυο χρόνια - και κάποιοι μαθητές που δεν είχαν καμμιά απολύτως σχέση με την κυβέρνηση και τον κρατικό μηχανισμό.
Αξίζει εδώ να σημειώσουμε πως τα δίδακτρα που πληρώνουν οι μαθητές είναι 50.000 δραχμές για κάθε έτος (τάξη) σπουδών, τη στιγμή που στα άλλα ινστιτούτα (π.χ. Ρωσσικών) η τιμή έφτανε πέρυσι τις 150.000 και τις 170.000 δραχμές.
Παράλληλα με τα μαθήματα, το ελληνικό παράρτημα του ΚΣΝΕ ανέπτυξε κι ένα σημαντικό ερευνητικό έργο, καρπός του οποίου είναι τα περισσότερα από 30 βιβλία που έχει εκδώσει και καλύπτουν θέματα γλώσσας και πολιτισμού των λαών της περιοχής, θέματα που κανείς άλλος δεν έχει ενδιαφερθεί να ερευνήσει, όπως τις αλβανικές διαλέκτους της νότιας Ελλάδας και τις νότιας Ιταλίας, την καθημερινή ζωή των αρβανίτικων κοινοτήτων των δυο προηγουμένων χωρών, τα - άγνωστα μέχρι τώρα - πολιτισμικά τους επιτεύγματα (λογοτεχνία, θέατρο, εκδόσεις κ.λπ.), τις πολιτισμικές σχέσεις των λαών των Βαλκανίων και πολλά άλλα.
Αυτή η στροφή των προσανατολισμών των δραστηριοτήτων του Κέντρου, φαίνεται, «κρύωσε» το ενδιαφέρων της κυβέρνησης και των υπουργείων. Έτσι, οι αρμόδιοι - που θεωρούν πως μόνο τα «αρμόδια όργανα», δηλαδή οι διπλωμάτες, οι κατάσκοποι, οι ανακριτές αιχμαλώτων κι οι υπάλληλοι των μυστικών υπηρεσιών, θα πρέπει να μαθαίνουν τις γλώσσες και τις συνήθειες των γειτόνων μας - αποφάσισαν πως ξόδευαν «πάρα πολλά»...
Παρά την τσιγκουνιά του κράτους, το Κέντρο κατάφερε να λειτουργήσει μέχρι τώρα. Την άνοιξη, ωστόσο, οι ιδιοκτήτες του ακινήτου ανακοίνωσαν στην διοίκηση του Κέντρου να αυξήσουν το ενοίκιο από τις 500 στις 800.000 δραχμές.
Παρά την προσφορά των μαθητών των τμημάτων ξένων γλωσσών να πληρώνουν κάποια αυξημένα δίδακτρα, το Κέντρο δεν μπορεί ν' αντεπεξέλθει και - όπως ψιθυρίζεται - θ' αναγκαστεί, το φθινόπωρο, να σταματήσει τα μαθήματα και να περιορίσει στο ελάχιστο τις υπόλοιπες δραστηριότητές του...
Κατά τη διοίκηση του Κέντρου, δεν χρειάζονται παρά ελάχιστα εκατομμύρια για να συνεχιστεί το έργο του. Τα αρμόδια υπουργεία, ωστόσο, αρνούνται κατηγορηματικά να αυξήσουν την επιχορήγηση κι απειλούν να περικόψουν τα ποσά που δίνουν μέχρι τώρα.
Το θέμα εμφανίζεται ιδιαίτερα ενδιαφέρον, αν σκεφτεί κανείς τις «αμυντικές» του διαστάσεις.
Τη στιγμή που η κυβέρνηση (κι η αντιπολίτευση) αποφασίζει να δαπανήσει **5 τρισεκατομμύρια δραχμές** για την αγορά νέων οπλικών συστημάτων κι άλλα τόσα - τουλάχιστον - για την εφαρμογή του νέου συστήματος της «παλλαϊκής άμυνας», **αρνείται να δαπανήσει μερικά εκατομμύρια για τη συνέχιση της λειτουργίας του ΚΣΝΕ.**
Κι όμως... Κάθε λογικός άνθρωπος γνωρίζει πως η καλύτερη «άμυνα» είναι η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων με τον ενδεχόμενο «εχθρό» κι όχι η ανάπτυξη μεθόδων και μέσων για την εξόντωσή του, που, βέβαια, θα απαντηθεί από μέρους του με αντίστοιχα μέσα και μεθόδους.
Αρνείται λοιπόν το κράτος να καταβάλει κάποιο ελάχιστο ποσό για την πιο αποτελεσματική αμυντική μέθοδο της προσέγγισης, της ανάπτυξης των σχέσεων και της φιλίας, ενώ δέχεται να καταβάλει 1.000 φορές μεγαλύτερο ποσό για την αποδεδειγμένα αναποτελεσματική και επικίνδυνη μέθοδο της αύξησης της έντασης και των εξοπλισμών !
Το θέμα ξεπερνάει λοιπόν τα όρια των αρμοδιοτήτων της διοίκησης του Κέντρου Σπουδών Νοτιοανατολικής Ευρώπης και των κρατικών οργάνων και μπαίνει πια στη σφαίρα των αρμοδιοτήτων και των ευθυνών του κάθε απλού, λογικά κι ελεύθερα σκεπτομένου, ανθρώπου.
Ας κινηθούμε. Κι ας διαδώσουμε - σαν πρώτο βήμα - τα όσα γίνονται πίσω από - και πάνω στην ράχη μας !

Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙ : ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΩΡΕΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ !

Να πρόκειται άραγε για «δώρο» της «σοσιαλιστικής» κυβέρνησης προς τον νεοεκλεγέντα χουντικό αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο (που είχε χειροτονηθεί μητροπολίτης με τις ευλογίες της ΕΣΑ πολύ πριν κάποιοι «ανακαλύψουν» τις σχέσεις του με τον Γιώργο Καψάλη του «Στόχου») ;
Ή πρόκειται, απλά, για μια νίκη των ενωμένων αντιδραστικών δυνάμεων (των ακροδεξιών, των χριστιανομανών, των νεοδημοκρατών και των δικαστών) ;
Για ό,τι κι αν πρόκειται, η ουσία είναι μία : Η πρόσφατη σχετική απόφαση του «Συμβουλίου της Επικρατείας» δεν αποβλέπει παρά στην εγκαθίδρυση του μεσαίωνα με την ειδεχθέστατη μέθοδο της πλύσης των εγκεφάλων των νεωτέρων μελών της κοινωνίας μας.
Το θέμα δεν είναι το αν τα θρησκευτικά χρειάζονται ή όχι για να επιβιώσει κανείς μέσα στις σημερινές συνθήκες, συνθήκες που απαιτούν τεράστιο όγκο άλλων γνώσεων, επιστημονικοτεχνικής και όχι αποκαλυπτικής (εφ' όσον η θρησκεία «αποκαλύπτεται») υφής.
Πιστεύουμε ότι κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να ασχολείται ελεύθερα με τα μεταφυσικά του ερωτήματα και να τα απαντά με τον τρόπο που ο ίδιος θεωρεί καλύτερον. Στη διάρκεια των αιώνων, η Ιστορία μας έχει διδάξει πως όποτε επιχειρήθηκε να δοθεί σ' αυτού του είδους τις ενασχολήσεις ένας χαρακτήρας ευρύτερος από τον καθαρά ατομικό, όπου η θρησκεία - η όποια θρησκεία - συνδέθηκε με ομάδες, με κοινωνίες, με κράτη, κατέληξε στην πιο στυγνή μορφή ολοκληρωτικής ιδεοληψίας και μαζικής παράκρουσης, στ' όνομα της οποίας τελέσθηκαν τα πιο αποτρόπαια εγκλήματα.
Ιδιαίτερα, λοιπόν, έχει το δικαίωμα κάθε νέος άνθρωπος να διαμορφώνει την όποια μεταφυσική του πίστη, χωρίς την παραμικρή επίδραση τρίτων : των φίλων, των μεγαλυτέρων στην ηλικία, των γονιών, των δασκάλων, του κράτους. Κάθε παρέμβαση σ' αυτόν τον ευαίσθητο τομέα παραβιάζει αυτό το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης και αποτελεί - σύμφωνα με τους ίδιους τους νόμους ακόμη και του ελληνικού κράτους - ΕΓΚΛΗΜΑ, όχι μόνο κατά των συγκεκριμένων ανηλίκων που υφίστανται την συγκεκριμένη πλύση εγκεφάλου, αλλά και ΕΓΚΛΗΜΑ σε βάρος των επερχομένων γενεών που θα διαπαιδαγωγηθούν από τους σημερινούς - έτσι διαμορφωμένους - ανηλίκους, ΕΓΚΛΗΜΑ, δηλαδή, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ !
Η άποψη ότι το μάθημα των θρησκευτικών χρειάζεται «για να γνωρίσουν τα παιδιά την θρησκεία» και «αφού την γνωρίσουν, έχουν κάθε δικαίωμα να την ασπασθούν ή όχι», είναι πλέον φαεινότερο ότι δεν ευσταθεί και δεν οφείλεται παρά σε μια αδέξια προσπάθεια δικαιολόγησης των αδικαιολόγητων.
Τα παιδιά ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΚΑΜΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ. ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ, ακόμη, ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΚΑΜΜΙΑ ΠΙΣΤΗ. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να διαμορφώσουν τις δικές τους - ΑΤΟΜΙΚΕΣ - πεποιθήσεις και πίστεις.
Από τη στιγμή που θα γνωρίσουν κάποια πίστη και κάποια θρησκεία, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ, ΘΑ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΥΠΑΓΟΡΕΥΘΕΙ ΚΙ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ, ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΝΤΑΣ ΒΑΝΑΥΣΑ ΤΟ ΑΝΑΦΑΙΡΕΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥΣ.
Το ίδιο ισχύει ακόμη και στην περίπτωση εκείνων των «προοδευτικών» που προωθούν την αντικατάσταση του μαθήματος των «θρησκευτικών» με το μάθημα της «θρησκειολογίας», δηλαδή με μια «δημοκρατικότερη» και «πολυκομματική» εκλογή, αντί ενός «αυταρχικού» δημοψηφίσματος.
Το θέμα, όπως είπαμε, είναι πανανθρώπινο και διαχρονικό. Δεν μπορεί να περιοριστεί στα στενά όρια του παρόντος «ελληνοχριστιανικού» χωροχρόνου. Θα ήταν, όμως, εθελοτυφλία το να μην δει κανείς ποιους ωφελεί η συγκεκριμένη απόφαση μέσα στο συγκεκριμένο χωροχρονικό πλαίσιο :
Ωφελεί λοιπόν την ορθόδοξη εκκλησία της Ελλάδας (δηλαδή την οργάνωση επιβολής της χριστιανικής πίστης), αφού έτσι προσδοκά την αύξηση των οπαδών και άρα των κερδών της.
Ωφελεί τους ακροδεξιούς, τους φασίστες, τους εθνικιστές, αφού έτσι ισχυροποιούν την «εθνική συνείδηση» του λαού, επιβάλλοντας ένα ακόμη «κοινό για τους Έλληνες στοιχείο της εθνικής τους ταυτότητας».
Ωφελεί την εξουσία, προσφέροντάς της «ομογενοποιημένους» υπηκόους, η εκμετάλλευση των οποίων είναι βέβαια ευκολότερη απ' ό,τι των διαφοροποιημένων.
Αντίθετα, βλάπτει την εξέλιξη των μεμονωμένων ατόμων.
Βλάπτει την ανάπτυξη της πολυμορφικής διαφορετικότητας, καταδικάζοντας το κοινωνικό σύνολο σε μια ιδεολογική - ιδεοληπτική αιμομιξία που, μοιραία, θα έχει σαν επακόλουθο τον διανοητικό εκφυλισμό και αφανισμό του.
Έτσι, λοιπόν, δεν θα είναι λάθος αν δει κανείς την συγκεκριμένη απόφαση του Σ.τ.Ε., ενταγμένη αρμονικότατα μέσα στα πλαίσια της «εκσυγχρονιστικής» πολιτικής, νεοφιλελεύθερης, αλλά και εθνικοσοσιαλιστικής πολιτικής της κυβέρνησης Σημίτη και - βέβαια - της αντιπολίτευσης, στα πλαίσια της πολιτικής της ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ και της ΠΑΛΛΑΪΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ.
Θα επανέλθουμε...

στριμωχτά

12 χρόνια ζωής κλείνει σήμερα ο Αναρχικός ●*●*●* Ευχαριστούμε προκαταβολικά για τις ευχές σας ●*●*●* **Είπαμε ότι δεν θα ασχοληθούμε με τον Μάη του '68** και θα κρατήσουμε το λόγο μας ●*●*●* Όσοι πάντως ενδιαφέρεστε για το τί γινόταν τότε, ας διαβάσετε το βιβλίο **1968, Η ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ** με κείμενα της **I.S.** (δηλαδή της «σπουασιονιστικής διεθνούς), του **Πέρλμαν**, του **Ματίκ** και πολλών άλλων, που εκδόθηκε τον περασμένο μήνα από τον **ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ** ●*●*●* Ας διαβάσετε επίσης την θαυμάσια αναφορά στο **τί συνέβη το 1968 στην Τουρκία**, που δημοσιεύεται στο τελευταίο τεύχος του περιοδικού **3η Γενιά**. Πρόκειται για τρεις σελίδες που έρχονται όχι μόνο να συμπληρώσουν την εικόνα, αλλά και να την ξεκαθαρίσουν από όποιες - συνειδητές ή ασυνείδητες - διαστρεβλώσεις προκαλούν οι μονομερείς (ευρωπαιο- και αμερικανοκεντρικές) απόψεις επί του θέματος ●*●*●* Αν, μάλιστα, ξέρετε τούρκικα, ας διαβάσετε και το βιβλίο **Bizim '68,** που κυκλοφόρησε πέρισυ από τον εκδοτικό οίκο **Evrensel** ●*●*●* Εκείνο, πάντως, που εμείς αποφύγαμε να διαβάσουμε ήταν τα διάφορα δημοσιεύματα του ελληνικού, του γαλλικού και του αμερικάνικου τύπου. Ήταν τόσο ανούσια, ψεύτικα και διαστρεβλωτικά, που με την πρώτη ματιά τα απορρίπταμε ασυζητητί, έστω κι αν περιείχαν κάποιες πράγματι θαυμάσιες φωτογραφίες της εποχής (ιδιαίτερα το πολυήμερο αφιέρωμα της γαλλικής Liberation) ●*●*●* Κλείσαμε, λοιπόν, τις εφημερίδες και τις τηλεοράσεις και διαβάσαμε τις **Εργατικές Ιστορίες**, ιστορίες που αφηγήθηκαν πρωταγωνιστές του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα από το 1920 έως το 1987 στον δημοσιογράφο **Νάσο Μπράτσο** και κυκλοφόρησαν την Πρωτομαγιά από τις εκδόσεις **Bux** ●*●*●* Υποψιαζόμαστε πως «Bux» είναι η αμερικάνικη γραφή της αγγλικής λέξης «books» που θα πει «βιβλία» ●*●*●* Χάθηκε, ρε παιδιά, να τον πείτε τον εκδοτικό οίκο σας «Κιτάπια», ώστε να καταλαβαίνουμε ; ●*●*●* Κατά τα λοιπά, οι μέρες - από την Πρωτομαγιά μέχρι σήμερα - κύλησαν ως συνήθως ●*●*●* Τα γραφεία των πολιτικάντηδων εξακολούθησαν να αυτοαναφλέγονται και το φαινόμενο ξεπέρασε τα στενά όρια της πρωτεύουσας, παρατηρούμενο ακόμη και στη Λάρισα ●*●*●* Οι προοδευτικοί - που ονειρεύονται «μέτωπα με τους Αναρχικούς» - έβγαλαν τα (καθόλου πρωτότυπα) σπυράκια τους, επειδή κάποιοι Αναρχικοί καταχέριασαν τον Καραμπελιά που τόλμησε να εμφανιστεί στην αντιναζιστική συγκέντρωση ●*●*●* Κάποιοι άλλοι άσκησαν κριτική κι αποφάνθηκαν πως «βεβηλώθηκε η συγκέντρωση, επειδή οι Αναρχικοί πέταξαν πέτρες σε κάποια τράπεζα»... ●*●*●* Τί να γίνει, βρε σύντροφοι ; Οι Αναρχικοί, δεν έφτασαν ποτέ, σαν κι εσάς, σε τέτοιο θεωρητικό βάθος ώστε να καταλαβαίνουν τις διαφορές ανάμεσα στους «προοδευτικούς εθνικιστές», στο «διεθνιστικό τραπεζικό σύστημα» και στους «χρυσαυγίτες»... ●*●*●* Να μην τους κάνετε παρέα. Θα σας χαλάσουν. Ίσως όχι τη φάτσα, οπωσδήποτε όμως τον χαρακτήρα ●*●*●* Άσε που μπορεί να σας εκθέσουν και στον κύριο Μαγκάκη ! ●*●*●* Η πρώτη (μετά το 1920) ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΛΒΑΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (στα χωριά του Βόλου) έληξε με ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ●*●*●* Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες αναφέρουν ότι οι 12 ποινικολόγοι, ο Κουρκούτας κι η Αθίνη - πού το έμαθαν - νοσηλεύονται στην εντατική, ενώ οι αριστεριστές έχουν χωθεί στα γραφεία τους όπου αναλύουν - και θα αναλύουν χρόνια ολόκληρα - την κατάσταση... ●*●*●* «Νεαροί» - τί άλλο ; - «έκαψαν και δήωσαν την Αθήνα κατά τη διάρκεια πάρτυ στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο, πρώην ΑΣΟΕΕ», έκλαιγαν τα όργανα της τέταρτης εξουσίας πριν δυο περίπου βδομάδες... Είναι τα ίδια όργανα που πριν μια 10ετία έκλαιγαν για τις «παραβιάσεις του πανεπιστημιακού ασύλου»... Τα γεγονότα δεν άλλαξαν. Είναι τα ίδια με τα τοτινά. Ούτε οι δημοσιογράφοι. Τσεπώνουν τα ίδια με τα τοτινά. Η αγορά, όμως, έχει τους δικούς της νόμους. Κι αν δεν ανανεώνεις κάθε τόσο την ονομασία του προϊόντος σου (ποιός ενδιαφέρεται για την ουσία ;), τότε δεν πουλάς ●*●*●* Οι εκπαιδευτικοί πάντως πήραν τα πάνω τους. Επιτέθηκαν στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ και πετροβόλησαν τους μπάτσους. Καιρός ήταν ! ●*●*●* Αντίθετα, οι εργαζόμενοι της ΙΟΝΙΚΗΣ και των άλλων ιδιωτικοποιούμενων επιχειρήσεων ασχολούνται περισσότερο με τα δικαστήρια κι επιδίδονται σε διαγωνισμό κλαψουρίσματος, ντροπιάζοντας τις μαύρες σημαίες που έχουν υψώσει. ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΕΤΕ ΤΟΝ ΣΗΜΙΤΗ ΜΕ ΤΑ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ, ΤΙΣ ΝΤΟΜΑΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΤΡΕΣ, ΤΟΤΕ ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΤΕ ΜΙΑ...

Στις 12/5/98,
στην πλατεία Δαβάκη της Καλλιθέας,
θα παίξει το τουρκικό συγκρότημα
Yorum ("Σχόλιο").
Πρόκειται για ένα συγκρότημα, τα μισά μέλη του οποίου
βρίσκονται στις τουρκικές φυλακές, γιατί τα τραγούδια τους
δεν αρέσουν στους φασίστες κρατούντες,
Όσοι αγαπάτε το καλό τραγούδι και προπάντων την Πανανθρώπινη Ελευθερία
ας έρθετε.

Το χιλιάρικο που θα δώσετε θα γίνει αγώνας...
Η συναυλία αρχίζει (λίγο νωρίς, αλήθεια) στις 5 μ.μ.

